CONNEMARA PUBLIC LIBRARY
25 FEB 1973
MADRAS

நிலை விளக்கம்

ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து
சட்டப்பேரவை- சட்டமன்றம்
ஆகிய அவைகளில்

முதல்வர்
டாக்டர்
கலைஞர் ஆற்றிய உரை

NILAI VILAKKAM
By
Karunāniti (Mu)
1348

CONNEMARA PUBLIC LIBRARY
25 FEB 1973
MADRAS

பதிப்புரை

தமிழகச் சட்டப் பேரவையில் 2—2—1973-ல் மேதகு தமிழக ஆளுநர் கே. கே. ஷா அவர்கள், தமிழகத்தின் இன்றைய நிலை குறித்து ஆற்றிய உரையின் மீது, பல்வேறு உறுப்பினர்களும் நடத்திய விவாதங்கட்கு, 12—2—1973-ல் தமிழகச் சட்டப் பேரவையிலும், 13—2—1973-ல் சட்டமன்ற மேலவையிலும் தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் பதிலளித்துச் சிறப்பான முறையில் விளக்கப் பேருரை நிகழ்த்தினார்கள். அவற்றைத் தொகுத்து 'நிலை விளக்கம்' எனுந் தலைப்பில் நூல் வடிவாக்கித் 'தமிழரசு' 16—2—1973 இதழுடன் இலவச இணைப்பாக வழங்குகிறோம். தமிழக மக்கள், 'நிலையும் விளக்கமும்' அறிந்து பயன்பெற இந்த 'நிலை விளக்கம்' பெரிதும் பயன்படும் என்று நம்புகிறோம்.

சென்னை,
16—2—73.

செய்தி-மக்கள் தொடர்புத்துறை,
தமிழ்நாடு அரசு.

CONNEMARA PUBLIC LIBRARY
25 FEB 1973
MADRAS

சட்டப் பேரவையில்

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

ஆளுநர் உரையின் மீது நடைபெற்ற விவாதத்தில் மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் அவர்களும் நானும் கலந்து கொள்கின்றது உள்ளிட்ட இந்த எண்ணிக்கையை வைத்துப் பார்த்தால் 53 பேர் இந்த விவாதத்திலே கலந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

இந்த 53 பேரில் என்னையும் சேர்த்து ஆளும் கட்சியின் சார்பில் 21 உறுப்பினர்களும், ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் 9 உறுப்பினர்களும், இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் 6 உறுப்பினர்களும், சுதந்திராக் கட்சியின் சார்பில் 4 உறுப்பினர்களும், பார்வர்டு பிளாக் கட்சியின் சார்பில் 3 உறுப்பினர்களும், ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் 4 உறுப்பினர்களும், முஸ்லிம்லீக் கட்சியின் சார்பில் 4 உறுப்பினர்களும், தமிழரசுக் கழகத்தின் சார்பில் 1 உறுப்பினரும், சுயேச்சை ஒருவரும் ஆக 53 பேர்கள் ஆளுநர் உரையின்மீது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கணபதி அவர்கள் கொண்டுவந்த நன்றி அறிவிப்புத் தீர்மானத்தை ஒட்டியும், எதிர்த்தும் விவாதங்களிலே ஈடுபட்டிருக்கிறோம். புராணிகர்கள் எந்த ஒரு காரியத்தையும் கணபதியை வைத்துத்தான் ஆரம்பிப்பார்கள் என்பதைப் போலவோ என்னவோ இயற்கையாக இந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரையின்மீது நன்றி தெரிவிக்கின்ற தீர்மானத்தைக் கணபதி கொண்டு வந்து அதிலே விவாதமும் நடைபெற்றிருக்கிறது.

இதை நான் சொன்னால்கூட மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கணபதியைப் பற்றி இங்கே பேசலாமா? முருகனைப் பற்றி அவர் பேசினார்; இவர் கணபதியைப் பற்றிப் பேசலாமா? என்று கேட்கக் கூடும். இந்த விவாதத்தில் நம்முடைய கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் தலைவர் மாண்புமிகு கே.டி.கே. தங்கமணி அவர்கள் கொஞ்சம் வேகமாகவே தன்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறினார்கள்.

திரு. ஹண்டே அவர்கள் வழக்கம் போல் அவருடைய கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிருர்கள். ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலும், முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் சார்பிலும், காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலும், பார்வர்டு பிளாக் கட்சியின் சார்பிலும், ஆளும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலும் பல்வேறு கருத்துக்கள் இங்கே எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

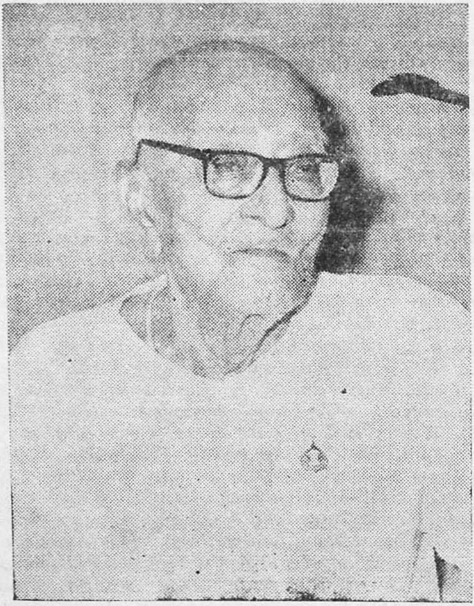

ஆளுநர் அவர்களது உரையில் முதலிடத்தைப் பெறுவது மூதறிஞர் ராஜாஜி அவர்களுடைய மறைவு குறித்த வரிகள் ஆகும். அவர்களுடைய இழப்பு தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையிலும், இந்திய நாட்டைப் பொறுத்த வரையிலும், எவ்வளவு பெரிய இழப்பு என்பதனை ராஜாஜி அவர்களுக்காக இரங்கல் தீர்மானத்தை இந்த அவையிலே நாம் நிறைவேற்றிய நேரத்தில் மிக விளக்கமாக எடுத்துக் கூறியிருக்கின்ரேம். நான் அன்றைக்கே எடுத்துச் சொன்

னேன்; ராஜாஜி அவர்களுக்கான நினைவுமண்டபம் ஒன்றினைக் காந்தியடிகளுக்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள நினைவு மண்டபத்தின் அருகே அமைக்க இருக்கிறோம் என்பதனையும், இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் அதற்கான அடிக்கல் நாட்டு விழாவினை நடத்தி வைக்க இங்கே வருகை தரவிருக்கிறார்கள் என்றும் சொன்னேன். அப்போதே இன்னொன்றும் குறிப்பிட்டேன். ராஜாஜி அவர்கள் பிறந்த இல்லமான, ஒசூரையடுத்த தொரப்பள்ளி கிராமத்திலேயுள்ள அவர்களது இல்லத்தையும் அரசாங்கம் விலைக்கு வாங்கி ராஜாஜி அவர்களுடைய நினைவுச் சின்னமாக ஆக்கிடும் முயற்சிகளில் அரசு ஈடுபட்டிருப்பதாகவும் சொன்னேன். அதற்கு உரியவர்கள், அந்த வீட்டை விலைக்குப் பெற்றிருப்பவர்கள், கொஞ்சம் அதிகத் தொகை அதற்குச் சொல்லிவருகிற காரணத்தால், இன்னும் அதிலே ஒரு முடிவெடுக்கப்படவில்லை என்றும் சொன்னேன். நான் அதை அறிவித்தபிறகு, அவர்களே முதலில் குறிப்பிட்ட விலையில் இப்போது பாதி விலைக்கே தருவதற்குச் சம்மதித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடன் பேசி முடிவுசெய்ய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அரசு ஆணை பிறப்பித்து இருக்கிறது. விரைவிலே அந்த இடமும் பெறப்பட்டு மூதறிஞர் ராஜாஜி அவர்களுக்கு நினைவுச் சின்னமாக அமைக்கப்பட இருக்கிறது என்பதனையும் தெரிவித்துக் கொள்வேன்.

நிரந்தர நினைவுச் சின்னம்

ராஜாஜி அவர்களுக்கு நிரந்தரமான நினைவுச் சின்னம் அமைக்கப்பட வேண்டுமானால் அது இப்படிப்பட்ட கட்டடங்கள் அல்ல ; அவருடைய உள்ளத்திலே பதிந்திருந்த மதுவிலக்குக் கொள்கையை நாம் கடைப்பிடித்தால்தான் அவர்களுக்கு நிரந்தரமான ஒரு நினைவுச் சின்னத்தை உருவாக்கினோம் என்ற பெயரைப் பெற முடியுமென்று, முன்னாள் அமைச்சரும் ஸ்தாபனக்காங்கிரஸ் உறுப்பினருமான மாண்புமிகு திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் அவர்கள் கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். மதுவிலக்கினைப்பற்றி அவர்கள் கொண்டிருக்கிற கருத்து ஆனாலும், அல்லது சுதந்திரக் கட்சியினுடைய தலைவர் டாக்டர் ஹண்டே அவர்கள் கொண்டிருக்கிற கருத்தானாலும், அல்லது முஸ்லீம் லீக் கட்சித் தலைவர் திருப்பூர் மொய்தீன் அவர்கள் கொண்டிருக்கிற கருத்தானாலும் அந்தக் கருத்திற்கு முரண்பாடான கருத்து அல்ல இன்றைய அரசின் கருத்து. அதை நான் பலமுறை திட்டவட்டமாக இங்கேயும் அறிவித்திருக்கிறேன். ஆனால், மதுவிலக்கை அமுலாக்குகிற நேரத்தில் ஏற்படுகிற சங்கடங்கள், அதிலே வெற்றி கிடைக்காமல் நாம் தலை குனிகின்ற நிலைமைகள், அரசுக்கு வரவேண்டிய வருமானமும் போய், வேறு மாநிலங்களுக்கு நமது அரசுக்கு வரவேண்டிய வருமானம் போய்ச் சேருகிற நிலைமை

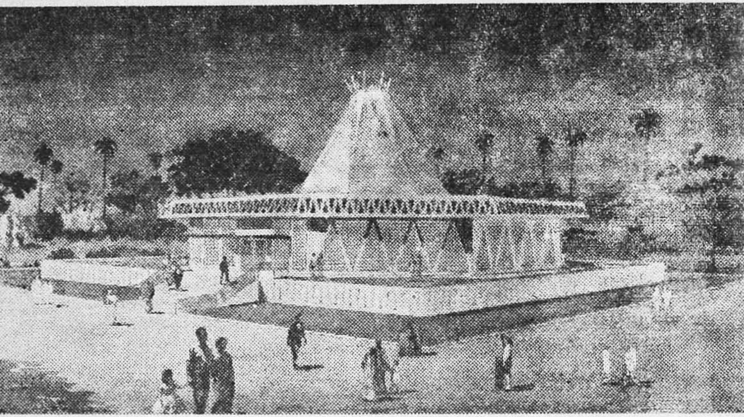

இராஜாஜி நினைவாலய வரைவு.

யும் ஏற்பட்டு, இங்கேயும் கள்ளச் சாராயம் போன்ற சட்டத்திற்குப் புறம்பான நிலைமைகள் ஏற்படுவதும் நாம் பல ஆண்டுக் காலமாக அனுபவத்தில் கண்டு இருக்கிறோம். ஆகவேதான், மதுவிலக்கைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு மாநிலம் மாத்திரம் ஒரு முடிவினை மேற்கொள்வது என்பது இயலாத காரியமாயிருக்கிறது, இந்தியாவிலே பல்வேறு மாநிலங்களிலே அது தளர்த்தப்பட்டுவிட்ட காரணத்தினால்.

ராஜாஜி அவர்கள் தமிழகத்திற்கு மாத்திரம் சொந்தமானவர் அல்ல. அவர் ஒரு தேசியச் சின்னம். அத்தகைய சின்னத்தை நாம் நினைவுபடுத்தி அமைக்க வேண்டுமானால், இந்தியா முழுமைக்கும் மதுவிலக்குத் திட்டத்தைக் கொண்டு வருகிற அந்த முயற்சியிலே இந்தியப் பேரரசு வெற்றி பெறுமேயானால், நான் அன்றைக்குக் கூறியதைப்போல, அதை முதலில் இருகையேந்தி வரவேற்று அமுல்படுத்தக்கூடிய முதல் மாநிலமாக நம்முடைய தமிழ் நாடுதான் இருக்குமென்பதை நான் மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்வேன். ஆகவே, ராஜாஜி அவர்களுக்கான மது விலக்குத் தொடர்பான நினைவுச் சின்னம் தமிழ் நாட்டிலே மாத்திரம் அமைந்தால் போதாது. இந்தியா முழுமைக்கும் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொல்லி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருத்திற்கு என்னுடைய கருத்துப் பின்னடைந்தது அல்ல, ஒட்டியதுதான் என்பதை நான் விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

CONNEMARA PUBLIC LIBRARY
25 FEB 1973
MADRAS

கவர்னர் அவர்களின் உரை எப்படிப்பட்டது என்ற விம்ரிசனத்தை எல்லாம் மாற்றுக் கட்சியிலிருந்து பலரும் அறிவித்திருக்கிருர்கள். கவர்னர் உரை அரசாங்கத்தினுடைய பிரதிபலிப்புத்தான் என்ற காரணத்தால் அதை ஏன் வானிலே அறிக்கை என்று சொல்லக்கூடாது என்று திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் வாதிட்டார்கள். காலேயில் பேசிய முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் தலேவர்திருப்பூர் மொய்தீன் அவர்கள் கூட நான் அதற்காக மகிழ்ச்சியடைகிறேன் என்று சொன்னபோது நான் எண்ணிக்கொண்டிருப்பதைத்தான் சொல்லப்போகிருர் என்று கருதினேன். ஆனுல், அந்தப்பேச்சின் போக்கு அவையிலே எழுந்த பல்வேறு சூழலிலே வேறு வகையிலே திரும்பி விட்டது என்பதை நான் உணர்ந்தேன்.

வானிலே அறிவிப்பு என்பது சாதாரணமானது அல்ல. அது நாட்டுக்கு வரப்போகிற புயலே, மழையை, வானிலேச் சூழ்நிலேயை அறிவித்து, அனேவரையும் எச்சரிக்கை செய்யும் ஒரு அறிவிப்புத்தான் வானிலே அறிவிப்பாகும்.

எச்சரிக்கை உரை

இதை அந்தக் கட்சியிலிருந்துகொண்டு எப்படி எதிர்ப்பது? அதை எதிர்த்ததாகவும் தெரியக் கூடாது. ஆதரிப்பதாகவும் தெரியக்கூடாது என்று எண்ணியோ என்னவோ நம்முடைய அம்மையார் டி.என். அனந்தநாயகி அவர்கள் சூசகமாக அதை வானிலே அறிவிப்பு என்று சொன்னதன் மூலம் இந்த உரை எச்சரிக்கையான உரை, மக்களே எச்சரிக்கைப்படுத்துகின்ற உரை, யாருக்கும் எந்தப் பாதகமும் ஏற்படாமல் முன்கூட்டியே அறிவிப்புச் செய்கின்ற உரை என்கின்ற வகையிலே, அவர்கள் பெருமைப்படுத்திஞர்கள் என்றுதான் நான் எடுத்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். இந்த வானிலே அறிவிப்பு சரியான நேரத்திலே வந்த காரணத்திஞலேதான், தமிழ் நாட்டில் அண்மையில் ஏற்பட்ட புயல்-வெள்ளச் சேதத்தால் நாம் மிகப்பலமான அபாயத்திற்கு ஆளாகாமல் ஓரளவு தப்பித்துக் கொண்டோம். அந்த வெள்ளச் சேதம் ஏற்பட்ட போது தமிழ்நாட்டு அரசு எந்தெந்த வகையிலே தன்னுடைய பணிகளேச் செய்தது என்பதற்கான விவரங்களே இந்த அவையிலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிருர்கள்.

தமிழ்நாட்டிலே சென்ற ஆண்டு டிசம்பர்த் திங்களிலே அடித்த புயலாலும், ஏற்பட்ட வெள்ளத்தாலும், தென்ஞர்க்காடு, கோவை, திருச்சி, தஞ்சை, நீலகிரி, செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு, சேலம், தர்மபுரி, சென்னே ஆகிய மாவட்டங்களில் சாலேகள், வீடுகள், பாசன அணேகள். வயல்கள் ஆகியவைகளுக்குப் பெரும் சேதம் ஏற்பட்டது,

இந்தப் புயலாலும், பெரு மழையினலும் 40 கோடி ரூபாய் அளவுக்குச் சேதம் ஏற்பட்டது என்று மதிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

நிவாரணப் பணிகளுக்காக 25 கோடி ரூபாய் அளவில் கடனுகவும், மானியமாகவும் வழங்குமாறு மத்திய அரசை நாம் கேட்டிருக்கிறேம்.

தமிழ்நாடு அரசு துயர் தணிப்புப் பணிகளுக்காக, உடனடியாக 5 கோடி ரூபாயைச் செலவிட அனுமதி வழங்கியதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் யாரும் மறந்து இருக்க இயலாது.

தஞ்சாவூர், தென்னுர்க்காடு மற்றும் 8 மாவட்டங்களிலும் மொத்தம் இதுவரை வழங்கப்பட்டுள்ளதொகை4·31 கோடி ரூபாய் ஆகும். இதிலே 31—1—1973 வரையிலும் செலவிடப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை ரூ. 204·15 இலட்சம் என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.

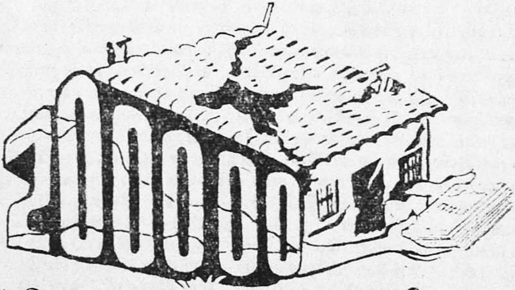

பாதிக்கப்பட்ட இரண்டு லட்சம் வீடுகளுக்கு 80ரூ வீதம் உதவி

பாதிக்கப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை 2 இலட்சம். இந்த 2 இலட்சம் வீடுகளுக்கு 80 ரூபாய் வீதம் நாம் அவர்களுக்கு நிதியுதவி வழங்கியிருக்கிறேம். ஏற்கெனவே 40 ரூபாயாக இருந்ததை 80 ரூபாயாக ஆக்கி அப்படி பாதிக்கப்பட்ட 2இலட்சம்வீட்டுக்காரர்களுக்கு அளித்தவகையில் 158 இலட்சம் ரூபாயை இந்த அரசு தந்திருக்கிறது.

அரிசனக் குடும்பங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள ரூ. 250 வரை வட்டியில்லாமல் கடன் கொடுக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டு அதுவும் அமுல்படுத்தப்படுகிறது.

மணல் மேடிட்ட, மண் அடித்துச் செல்லப்பட்ட நிலங்கள் 10 ஆயிரம் ஏக்கர்கள். அந்த நிலங்களைச் செப்பனிட இதுவரையிலே எந்த அரசும் ஏற்றுக்கொள்ளாத ஒரு பொறுப்பை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொண்டு, அந்த நிலங்களை அரசே செப்பனிடுகின்ற வேலையை ஏற்றுக்கொள்கிறது என்று அறிவித்த வகையிலே அதற்குச் செலவு மட்டும் ஒரு கோடி ரூபாய் என்பதை நான் மிகுந்த பெருமையோடு இந்த அவையிலே தெரிவித்துக்கொள்ள முடியும்.

செப்பனிடும் பணியில் 75 புல்டோசர்கள் இதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

உயிரிழந்த குடும்பங்கள் 81. இதுவரையிலே புயலால் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட உயிர் இழந்த குடும்பங்களுக்குப் பெரும் தொகை உதவியாக அளிக்கப்பட்டவரலாறு கிடையாது. இந்த அரசு 81 குடும்பங்களுக்கும்; அதிலே 39 பேர் அந்த குடும்பங்களுடைய தலைவர்களாக இருந்த காரணத்தால் அந்தக் குடும்பத்தாருக்கு தலா 2 ஆயிரம் ரூபாய் வீதம் 78 ஆயிரம் ரூபாயும், குடும்பத் தலைவர் இல்லாமல்மற்றவர்கள் இறந்துபோய் இருந்தால் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பத்திற்கு ரூ. 500 முதல் ரூ. 1000 வரை இழப்பு ஈடாக அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளுக்கெல்லாம் நாம் மத்திய அரசிடம் உதவியைக் கேட்டோம். 25 கோடி ரூபாய் நாம் கேட்டோம்.

நேற்று வரையிலே அவர்கள் 3½ கோடி ரூபாய் அனுமதித்தார்கள். இன்றைக்கு இந்த அவைக்கு நான் மகிழ்ச்சியான ஒரு செய்தியைச் சொல்லிக்கொள்ள முடியும். இப்போது எனக்குக் கிடைத்த தகவலின்படி 14 கோடியே 25 இலட்சம் ரூபாயை மத்திய அரசு இந்த வெள்ள நிவாரண உதவிக்காக வழங்கியிருக்கிறது என்பதை நன்றி உணர்வோடு நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதிலே நடப்பு ஆண்டுக்காக 7 கோடி ரூபாயும், அடுத்த ஆண்டுச் செலவுக்காக 7¼ கோடியும் கணக்கிலே வைக்கப்படும். இந்த 14¼ கோடி ரூபாய், ஏற்கெனவே நமக்குக் கொடுத்து இருக்கிற 3½ கோடிரூபாயையும் உள்ளிட்டு வழங்கப்பட்டிருக்கிற உதவித்தொகை என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ளுவேன்.

ஏரிகள், குளங்கள் ஆகியவற்றுக்கு ஏற்பட்ட சேதம் குறித்தும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1,524 பெரிய ஏரிகளும், 1,387 சிறிய ஏரிகளும் இந்த வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டன. இதிலே நாம் இதுவரையிலே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற வேலைகள் 5,921. அதிலே 1,191 வேலைகள் முழுவதும் முடிவு பெற்று, மீதியுள்ள 4,100 வேலைகள் விரைவிலே முடிவுறத்தக்க வகையிலே பணி நடைபெற்றுக்கொண்டு இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் இந்த மன்றத்தில் ஏற்கெனவே அறிவித்த சலுகைகள் அன்னியில், ஆங்காங்கு வெள்ளச்சேதங்களைப் பார்ப்பதற்குப் போனபோது அறிவித்த சிலவற்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உதாரணமாக—பவானி ஆற்றில், அங்கே முதல் கட்டமாகக் கரையைக் கட்டி உயர்த்துவதற்காக 17இலட்சம் ரூபாயில் ஒரு திட்டத்தைத் துவக்கிவைப்பதற்கு நான் சென்றிருந்தேன். அங்கே இடிந்து கிடந்த ஒரு பள்ளிக்கூடத்தைக் காட்டி இதற்குப் பதிலாக வேறு புதிய இடத்திலே பள்ளிக்கூடம் கட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். இடிந்துவிட்ட அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தைப் பெண்கள் பள்ளிக்கூடமாக மாற்ற வேண்டும் என்றும் பவானியிலே உள்ள பொது மக்கள் என்னிடத்திலே முறையீடு தந்தார்கள். நான் உடனே அதை ஏற்றுக்கொண்டு பவானியில் புதிய பள்ளிக்கூடம் கட்ட 5 இலட்சம் ரூபாய்க்கு அங்கேயே அனுமதி வழங்கிவிட்டுத் திரும்பினேன்.

கோவையிலும், சேலத்திலும் என்னைச் சந்தித்த நெசவாளர் பெருமக்கள் தங்களுடைய நெசவுத் தொழிலுக்கான கருவிகள் எல்லாம் வெள்ளத்தால் அழிந்து போய்

விட்டன-பாழாகிவிட்டன என்று கூறியபோது, அவர்களுக்கு; வெள்ளத்திலே தங்களுடைய கருவிகளை இழந்துவிட்ட நெசவாளத் தோழர்கள் அந்த இழந்துவிட்ட நெசவுக் கருவிகளை வாங்குவதற்காக நெசவாளத் தொழிலாளர் களுக்கு; 100 ரூபாய் அரசின் சார்பிலே மானியமாக அளிக்கப் படும் என்று உறுதி கூறினேன். அந்த வகையிலே, கோவை மாவட்டத்திலே இதுவரையில் இந்த 100 ரூபாயைப் பெற்ற நெசவாளர்களின் எண்ணிக்கை—1,405 என்பதையும், சேலம் மாவட்டத்திலே பயனடைந்த நெசவாளர்களின் எண் ணிக்கை 300 என்பதையும், இதற்காக ரூபாய் ஒரு இலட்சத்து எழுபது ஆயிரத்து ஐந்நூறு (1,70,500) வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கல்லூரி மாணவர்கள் பலரும் அரசாங்கத்தினுடைய வேண்டுகோளை ஏற்று இந்த அரும்பணியிலே ஈடுபட்டார் கள்—வெள்ள நிவாரணப்பணியிலே! அதிலே பவானிப் பகுதியிலே பணியாற்றிக்கொண்டு இருந்த மாணவர் ஆற்றுச் சுழலில் அடித்துக் கொண்டு போகப்பட்டார்—ஜேம்ஸ் டேனியல் என்கிற தாம்பரம் கிறித்துவக் கல்லூரி மாணவர் அங்கே அடித்துச் செல்லப்பட்டார் என்று கேள்விப்பட்டதும் அவருடைய குடும்பத்தாருக்கு 5 ஆயிரம் ரூபாய் அரசின் சார்பிலே வழங்கப்பட்டதென்பதை நான் இங்கே நினைவு படுத்துகிறேன்.

கோவையிலே வீடிழந்த 3,216 பேருக்கு வீடு கட்டுவதற்கு நபர் ஒன்றுக்கு ரூ. 250 வீதம் 8 இலட்சம் ரூபாய் வரையிலே கடன் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தப் புயலால் அனாதைக் குழந்தைகளானவர்கள் 4 பேர்கள். துரைராஜ் என்ற 10 வயதுப் பையனும், கற்பகம் என்ற 7 வயதுச்சிறுமியும், நடராஜன் ஆகிய மூன்று குழந்தை

களும் தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலே ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் நெல்லை மாவட்டத்திலே நெல்லையப்பன் காந்திமதியம்பாள் தேவஸ்தான அனுதை

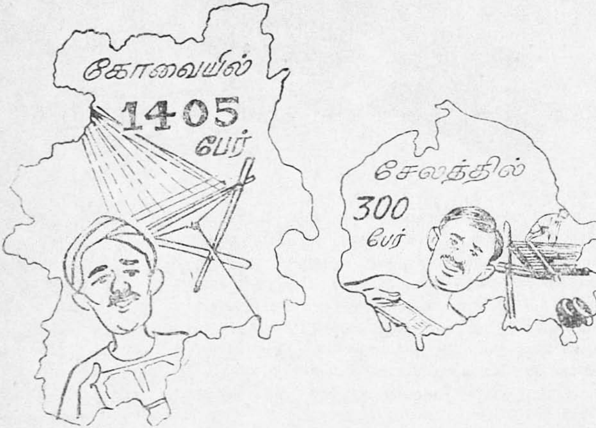

விடுதியில் 8—2—1973 அன்று சேர்க்கப்பட்டிருக்கிருர்கள். உதகமண்டலத்திலே வீடிழந்து, தாய் தந்தையரை இழந்த சித்திக் என்ற 4 வயதுப் பையனை தந்தை பெரியார் இராமசாமி அவர்கள் எடுத்து வளர்ப்பததாகச் சொன்ஞர்கள். ஆனல் முஸ்லீம் சமுதாயத்தினுடைய முறைப்படி அவர்கள் சுவீசாரம் போவது அவர்களுடைய மத சம்பிரதாயப்படி தடுக்கப்படுகின்றது என்று சொன்ன காரணத்தால் அந்தப் பையனுடைய எதிர்காலத்திற்காக நீண்டகாலச் சேமிப்பு டெபாசிட்டாக ரூ. 2 ஆயிரம் அரசின் சார்பில் வங்கியிலே வைக்குமாறு உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது. அதைத் தவிர அரசு ஊழியர் ஒருவர் பதவியில் இருக்கும்போது இறந்து போனல் அவருடைய பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் எல்லாக் கல்விச் சலுகைகளும் இந்தச் சிறுவனுக்கு அளிக்கப்படும் என்றும் எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சென்னை மாநகரத்தில் வீடு இழந்து உதவி பெற்றவர்கள் 49,381 பேர். இதற்கான மொத்தப் பணச் செலவு 23,10,690 ரூபாய் ஆகும். இதிலே சைதாப்பேட்டை, தியாகராய நகர் ஆகிய பகுதிகளில் 11,272 பேரும், மைலாப்

பூர், திருவல்லிக்கேணி பகுதிகளில் 10,395 பேரும் இந்த உதவியைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். இதிலே முழுமையாக வீடு இழந்தவர்களுக்கு 80 ரூபாயும், ஓரளவு பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு 60 ரூபாய், 40 ரூபாய் என்கின்ற வகையிலும் பண உதவி செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகவே, இந்த வெள்ளச் சேதத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற மக்களுக்கு அரசின் சார்பில் உடனடியாக நடவடிக்கைகள் பல எடுக்கப்பட்டன என்பதற்கும், அதைச் சுற்றிப் பார்த்து விவரம் அறிய வந்த மத்திய அரசு அனுப்பிய குழுவினர் சரியான தகவல்கள் அறிந்து மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கும் இதை விட வேறு சான்றுகளை நான் சொல்ல முடியாது.

ஆனால் எதிலும் ஒரு தவறு கற்பிக்க வேண்டுமென்று கருதுகின்ற சில பேர் நாட்டிலே இருக்கிறார்கள். வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவிகள் வழங்குவதற்காக அமைச்சர் பெருமக்களும், அரசாங்க அதிகாரிகளும், பொது மக்களின் பிரதிநிதிகளும் பறந்தோடிச் செல்லுகிற நேரத்திலும், மத்திய சர்க்கார் பணம் அனுப்பினால் அது ஊழலாகிவிடும்; அது தவறாகச் செலவிடப்படும் என்கிற முறையிலே இங்கே பல பேர் பிரச்சாரம் செய்தார்கள். நான் இங்கேயுள்ள சில எதிர்க்கட்சியினர் சொல்வது பற்றிக் கூடக் கவலைப்படவில்லை. டில்லியிலே இருந்து வந்த

காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய பொறுப்பிலே இருக்கிற திருமதி மரகதம் சந்திரசேகர் அம்மையார் கூட, ஏழை எளிய மக்களுக்குக் கொடுக்கிற பணம் அவர்களுடைய கையில் போய்ச் சேருவதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். இங்கே இருக்கின்ற ஆளுங்காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த நம்முடைய முன்னாள் அமைச்சர் திரு. இராமையா அவர்கள் கூட இதே குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். ஆனால், வந்து ஆராய்ந்து பார்த்த குழுவினர். நல்ல முறையிலே நடைபெற்றிருக்கிறது என்பதனையும், அந்தக் குழுவினரே நம்முடைய அதிகாரிகளை விட்டு விட்டுத் தனியாகச் சென்று, பல்வேறு கிராமங்களில் இருக்கின்ற ஏழை மக்களைப் பார்த்து—வீடு இழந்தவர்களைப் பார்த்து—உங்களுக்கு

எவ்வளவு பணம் கிடைத்தது? என்கின்ற கணக்குகளையெல்லாம் கேட்டு—அவர்கள் சரியான முறையிலேதான் இங்கே இந்த உதவிகள் செய்யப்படுகின்றன; பணவிநியோகம் நடைபெறுகிறது; பொருள் விநியோகம் நடைபெறுகிறது என்கின்ற அந்தப் புள்ளி விவரத்தை மத்திய அரசுக்குத் தந்திருக்கின்றார்கள். அதன் விளைவாகத்தான் இன்றைக்கு 14 கோடியே 25 இலட்சம் ரூபாய்க்கான அனுமதியை மத்திய அரசு நமக்கு வழங்கியிருக்கிறது என்பதனையும் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு கே. டி. கே. தங்கமணி: மத்திய அரசின் உதவி எந்த அளவுக்குத் தேவையோ அந்த அளவுக்கு மேல் கூட வற்புறுத்தத் தயார்தான். ஆனால், மகாராட்டிரத்தில் இம்மாதிரி மத்திய அரசு பண உதவி செய்யும் போது, மத்திய அரசின் அதிகாரிகளும் கூட இருந்து விநியோகத்தைக் கண்காணித்தார்களே, அம்மாதிரி முறையைத் தமிழ் நாட்டிலும் அனுமதிப்பீர்களா!

மாண்புமிகு முதல்வர் : இங்குக் கண்காணிக்கவேண்டிய அவசியம் எதுவும் இல்லை. எதற்கெடுத்தாலும் சந்தேகப்படுவது உண்மையிலே மனத்திற்குள் சந்தேகம் இருக்கிறதோ, இல்லையோ—அப்படி ஒரு புழுதியை வாரி இறைப்பது. இதையே எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் வேலையாக வைத்துக் கொண்டிருந்தால் நல்ல காரியங்களை நடத்த முடியாது. மராட்டியத்தில் என்ன நடைபெறுகிறது என்பது எனக்குத் தெரியாது. எந்த வகையிலே நடைபெறுகிறதோ எனக்குத் தெரியாது. அப்படி மராட்டியத்தைக் கண் காணிக்க அங்கே தவறு நடைபெறுகிறதென்பதும் எனக்குப் புரியாது.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: நாங்கள் சொல்வதை யெல்லாம் ஏதோ புழுதி வாரி இறைப்பதற்காகவே சொல்கிறோம் என்று நீங்கள் எடுத்துக்கொள்வது தவறு. என்னுடைய தொகுதியில் பல குடிசைகளில் நான்கு சுவர்களும் இடிந்து கிடந்தும் கூட, அவர்களுக்கு கூட உதவி போய்ச் சேரவில்லை. நானும் தாசில்தாரிடம் இரண்டு முறை பார்த்துச் சொன்னேன். இப்படிச் சரியான முறையில் நீங்கள் கணக்கு எடுக்காமல் இருக்கின்றீர் களே என்று சொல்கிறோம். ஏதோ எங்கோ சில குறைகள் இருக்கின்றனவென்பதை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் சொல்லுகிறோம். ஏதோ நாங்கள் புழுதியை வாரி இறைப்பதாக அவரே சொல் லுவது தவறு என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு முதல்வர் ; குறைகள் ஏற்படலாம், திரு. ஹண்டே அவர்கள் கூட அந்த வெள்ளச் சேதத்திற்காக நிவாரணங்கள் அளிக்கப்பட்ட போது, பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு சென்னை மாநகரத்தில் நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டபோது, அவர்களுடைய தொகுதியில் ஒருஐந்து ஆறு இடங்களில், நிவாரணம் அளிக்கப்பட்ட வில்லை என்று குறிப்பிட்டு, என்னிடம் கடிதம் மூலம் எழுதித் தந்தார்கள். இந்த அவை நடந்த போது தான் கொடுத்தார். அதை உடனடியாக கவனித்து என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன என்றவிவரங்களை ஹண்டே அவர்களுக்கு நானே அனுப்பிவைத்தேன். அதைப் போல அம்மையார் அவர்கள் இந்த அவையில்—ஒகோ ; வரவில்லை அப்போது—கொடுத்திருக்கலாம் அப்படிக் கொடுக்காத காரணத்தினல் அது கவனிக்கப்படாமல் போயிருக்கலாம். இப்பொழுது கூட எந்த எந்த இடத்தில் இந்தத் தவறுகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டுக் காட்டினல், அவைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் நிச்சயமாகத் தயாராக இருக்கிறது.

விவசாயிகளின் பிரச்சினை

அடுத்து, இந்த உரையின் மீது நடைபெற்ற விவாதத்தில் விவசாயிகளுடைய கோரிக்கைகளை அரசு சரியானபடி கவனிக்கவில்லை. அல்லது உடன்பாட்டிலே ஏற்றுக்கொண்ட கோரிக்கைகளை நடைமுறைப்படுத்தவில்லை என்ற விவாதம் முக்கியமாக இருந்தது. குறிப்பாக, காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய மதிப்பிற்குரிய தலைவர் காமராஜ் அவர்கள். விவசாயிகள் கிளர்ந்து எழுவார்கள் என்கிற வகையில் கூட வெளியிடங்களில் பேசிவருகிறார்கள். பத்திரிகைகளிலே அவைகள் பெரிய எழுத்துச் செய்திகளாக வந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆனால், விவசாயிகளின் கோரிக்கைகள் எந்த உடன்பாட்டிற்கு வந்தன, அந்த உடன்பாட்டை இந்த அரசு நடைமுறைப்படுத்தியதா, இல்லையா என்பதை இந்த அவைக்கு நான் விளக்குவதன் மூலம் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கும் விளக்குவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கோரிக்கை 1

அவர்களுடைய முதல் கோரிக்கை, விவசாயத்திற்கான மின்கட்டண உயர்வை ரத்துச் செய்ய வேண்டும். மின் துண்டிப்பு செய்தல் கூடாது. வறண்ட கிணறுகளுக்கு வருடாந்திர குறைந்த பட்சக் கட்டணம் வசூலித்தலை நிறுத்த வேண்டும். இது கோரிக்கை.

உடன்பாடு என்ன, விவசாயத்திற்கான மின்சாரக் கட்டணம் ஒரு மாதத்தில் உபயோகப் படுத்தப்படும் மின்சாரத்திற்கு முதல் 100 யூனிட்டுகளுக்கு, யூனிட் ஒன்றுக்கு 12 பைசாவாகவும், அதற்கு மேற்பட்ட ஒவ்வொரு யூனிட்டுக்கும் 11 பைசாவாகவும் நிர்ணயம் செய்ய முடிவு செய்யப்பட்டது. இது உடன்பாடு. எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை—இதன்படி மாற்றியமைத்து, 1—8—1972 அன்று அரசு ஆணை பிறப்பித்தது. அவ்வாறு அதை அரசு நிறைவேற்றியிருக்கிறது.

கோரிக்கை 2

இரண்டாவது கோரிக்கை அரசாங்கக் கடன், கூட்டுறவு நிலவள வங்கிக் கடன் உட்படச் சகல கடன் பாக்கிகளையும் வஜா செய்ய வேண்டும். மோட்டார் பம்பு செட்டுகள், கால்நடைகள், விவசாய சொத்துக்களை ஜப்தி செய்வதை உடனடியாக நிறுத்த வேண்டும்.—இது கோரிக்கை.

உடன்பாடு என்ன? மாநிலத்தில் வறட்சியுள்ள இடங்களில் கடன் வசூலிப்பதில் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது என்று, ஏற்கெனவே அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. அது தொடர்ந்து அமுல் படுத்தப்படும். மேலும், வறட்சிப் பகுதிகளை வருவாய் வாரிய உறுப்பினர்கள் மாவட்ட வாரியாகப் பார்வையிட்ட பின்னர், எந்தெந்தப் பகுதிகள், விளைச்சல் அற்ற பகுதிகள் என்று தீர்மானிக்கப்படுகிறதோ அந்தப் பகுதிகளில், கடன் பாக்கிகளுக்குத் தவணை அளிப்பது போன்ற சலுகைகள் அளிக்கப்படும். இதற்கிடையில் ஜப்தி போன்ற கெடுபிடி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட மாட்டாது. இது உடன்பாடு! எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை. அரசு ஆணையின்படி மாநிலக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பதிவாளர் எல்லாக் கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கும், துறையின் அதிகாரிகளுக்கும் கடன் பாக்கிகளை வசூல் செய்வதில் கெடுபிடி நடவடிக்கை இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளுமாறு உத்தரவிட்டுள்ளார். பின்னர் ஏற்பட்ட புயல், வெள்ளம் காரணமாக. மேற்சொன்ன உத்தரவு *30—6—1973* வரை நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் விவசாயிகளுக்கு உதவும் வகையில் குறுகிய காலக் கடன்களை மத்திய காலக் கடன்களாக மாற்ற, மாநில அரசு கோரிக்கை செய்து, ரிசர்வ் வங்கி ரூ. 4·54 கோடி கடனுதவி அளித்திருக்கிறது. வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளிலும், இதே விதமான குறுகிய காலக் கடன்களை மத்தியகாலக் கடனாக மாற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

வெள்ளத்தால் சேதமான கிணறுகளைச் செப்பனிடவும், மண் அடிக்கப்பட்ட நிலங்களைச் சீர் செய்யவும் மத்திய வங்கிகள், மத்திய காலக் கடன்கள்வழங்குவதற்கான உத்தரவைக் கூட்டுறவுப் பதிவாளர் பிறப்பித்துள்ளார். மூன்றாவது கோரிக்கை;

கோரிக்கை 3

விவசாயப் பிரதிநிதிகளும், அரசாங்கப் பிரதிநிதிகளும் சேர்ந்து, விவசாயப் பண்டங்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்து, அரசாங்கமே கொள்முதல் பொறுப்பை ஏற்று விற்பனை செய்ய வேண்டும்—இது மூன்றாவது கோரிக்கை. இதில் என்ன உடன்பாடு ஏற்பட்டுள்ளது:—விவசாயப் பண்டங்களுக்கு அரசாங்கமே கொள்முதல் பொறுப்பை ஏற்பதற்கு 'ஸ்டேட் ட்ரேடிங் கார்ப்பரேஷன்' நிறுவுவதைக் கொள்கை அளவில் அரசு ஏற்றுப் பரிசீலிக்கும். விவசாயப் பொருள்களின் விலை நிர்ணயம் செய்வதற்கு, விவசாயப் பிரதிநிதி உள்ளிட்ட குழு ஒன்றை அமைப்பது பற்றிப் பரிசீலிப்பதோடு, தேங்கியுள்ள பருத்தி முதலியவற்றைக் கொள்முதல் செய்வது பற்றியும் மத்திய

அரசுடன் தொடர்பு கொண்டு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும். இதுதான் உடன்பாடு.

எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

தேங்கியுள்ள பருத்தி இருப்பினை விற்பதில் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுகின்ற இடையூறுகளைப் பற்றி மத்திய அரசுக்குத் தமிழக அரசு எடுத்துச் சொல்லியுள்ளது. பருத்திக்கு நியாயமான விலையை நிர்ணயிக்கும் கொள்கை பற்றி மத்திய அரசு முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசு கேட்டுக்கொண்டுள்ளது. இந்தியப் பருத்திக் கழகம் எந்த அளவுக்குப் பருத்தியைக் கொள்முதல் செய்கிறது என்பதையும், கொள்முதல் விலையையும் முன் கூட்டியே அறிவிக்க வேண்டும் என்றும் தமிழக அரசு வற்புறுத்தி வந்துள்ளது. விலை நிர்ணயம் செய்யும் குழு அமைப்பது அரசின் பரிசிலனையில் இருக்கிறது. இது ஒன்றுதான் இன்னும் பரிசிலனையில் இருக்கின்ற விஷயம்.

கோரிக்கை 4

அடுத்த கோரிக்கை ; நான்கு. பயிர் அடிப்படையில் போடப்பட்டுள்ள விவசாய வருமான வரியைக் கைவிட வேண்டும் என்பது கோரிக்கை. ம்யூனிஸ்டுக் கட்சிஉள்ளிட்ட அத்தனை பேரு ம் விடுத்த கோரிக்கை—பயிர் அடிப்படையில் போடப்பட்டுள்ள விவசாய வருமான வரியைக் கைவிட வேண்டும். புதிதாகப் போடப்பட்டுள்ள நில வரி, செஸ் வரிகளைக் கைவிட வேண்டும். விவசாயப் பம்புசெட்டுகளுக்கும், இரசாயன உரத்திற்கும் போடப்பட்டுள்ள வரியை ரத்துச் செய்ய வேண்டும்—இது கோரிக்கை. உடன்பாடு என்ன? பயிர் அடிப்படையில் விவசாய வருரியில் கணக்கு வைப்பது கட்டாயமில்லை என்றும், ஏக்கரா வரைஇல்லாமல் கம்பவுண்டிங் முறையில் வரி செலுத்தலாமென்றும் முன்பு அறிவிக்கப்பட்டுள்ள சலுகைகளை யொட்டி, மேலும் சிறிய விவசாயிகளுக்கு விவசாய வருமான வரியில் சலுகை அளிப்பது பற்றி அரசு பரிசீலித்து முடிவு எடுக்கும். அந்தச் சலுகை, உதாரணமாக, 7.5 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா வரையில் வருமான வரி இல்லை என்பதை 10 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா என்று ஆக்குவது பற்றியும், ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா கணக்கிடுவதில் மாற்றம் செய்வதாகவும் இருக்கும். இது உடன்பாடு.

எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

1972-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு விவசாய வருமானத் திருத்தச் சட்டத்தின்படி கீழ்க்கண்ட சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டன. 7·5 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு வரி விலக்கு அளித்து இருந்த நிலையை மாற்றித் தற்பொழுது 10 ஸ்டாண்

டார்டு ஏக்கருக்கு வரிவிலக்கு அளிக்கப்படுகிறது. தற்போது 10 ஏக்கருக்கு மேல் உள்ள விவசாயிகளின் வருமான அடிப்படையில் வரி விதிக்கும் போது, 4 ஆயிரம் ரூபாய் வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டது. இதில் தற்போது 5000 ரூபாய் வரை வரி விலக்களிக்க உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது. பிளாண்டேஷன் அல்லாத பயிர்களுக்கு முன்பு 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வரை கம்பவுண்ட் செய்துகொள்ளலாம். தற்போது எவ்வித ஏக்கர் எல்லையளவும் இல்லாமல் வரியைக் கம்பவுண்டிங் செய்து கொள்ளலாம். பிளாண்டேஷன் பயிர்களுக்கு முன்பு உயர்ந்த பட்சம் 30 ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கருக்கு மட்டும் கம்பவுண்டிங் செய்ய விதியில் இடம் இருந்தது. தற்போது 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா என்பது 50 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராவாக உயர்த்தப்பட்டது. கம்பவுண்டிங் கட்டண விகிதங்கள் தற்போது வெகுவாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளன. பாக்கு, திராட்சை, கரும்பு, நிலக்கடலை, பயிர், பருத்தி, தென்னை ஆகிய பயிர்கள் விளையும் நிலங்களை ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராவாக மாற்றுவதில் மேலும் பல சலுகைகள் வழங்கப்பட்டன. உதாரணமாக முன்பு ஒரு ஏக்கரில் 6-ல் ஒருபங்கு பாக்கு பயிரிட்டால், அதை ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. தற்போது —ஒரு ஏக்கரில் 3-ல் ஒரு பங்கு பாக்கு பயிரிட்டால், அதை ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று எடுத்துக்கொள்ளலாம். இந்தவகையிலே அந்த உடன்பாடு இந்த அவையிலே நிறைவேற்றிவைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கோரிக்கை 5

அடுத்து, 5-வது கோரிக்கை பாசனக் கட்டுப்பாட்டை நீக்கித் தண்டத் தீர்வை போடுவதைக் கைவிட வேண்டும். —இது கோரிக்கை. உடன்பாடு என்னவென்றால், ஏற்கெனவே இதற்கான தற்காலத் தடை உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இது பற்றி இந்தப் பகுதிகளில் விவசாயிகளின் மாநாட்டைக் கூட்டிப் பரிசீலித்துத் தக்க முடிவு எடுக்கப்படும். ஏற்பட்ட உடன்பாடு இது.

எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன? 22–1–1973-ல் கோவை உயர்மட்ட மாநாடு ஒன்று நடத்தி அம்மாநாட்டில் பயிர் செய்வது சம்பந்தமான கட்டுப்பாடுகள் பற்றி விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது. முடிவுகள் விரைவில் அறிவிக்கப்பட இருக்கின்றன.

கோரிக்கை 6

ஆறுவது கோரிக்கை. பாசனமற்ற பகுதிகளுக்கு உடனடியாக நீர்ப்பாசனம் செய்ய உத்திரவிடச் செய்ய வேண்டும். அதுவரை அந்தப் பகுதிகளை வறட்சிப் பகுதிகளாகப் பிரகடனப் படுத்த வேண்டும். இது ஆறுவது கோரிக்கை.

உடன்பாடு என்ன? இது பற்றி மத்தியத் திட்டக் குழுவுடனும், கேரள அரசுடனும் தொடர்பு கொண்டு ஆவன செய்யப்படும். தொடர்பு கொண்டிருக்கிறோம். அது எடுக்கப்பட்ட நடடிக்கை. பல முறை பேச்சு வார்த்தைகளை அந்த அரசுகளோடு இந்த அரசு நடத்திக் கொண்டு இருக் கின்றது.

கோரிக்கை 7

7-வது கோரிக்கை, விவசாயக் கால்நடைகள், பயிர்கள் பாதுகாப்பு; (இன்சூரன்ஸ்) செய்யப்பட வேண்டும். உடன் பாடு என்ன? மாநில அரசுக்கு இந்தக்கொள்கை உடன்பாடு டையது. மத்திய அரசிடம் இது பற்றிவலியுறுத்தப்படும்; வலியுறுத்தி வருகிறோம். ஆனால், மத்திய அரசிடமிருந்து பதில் வரவில்லை. பல கடிதங்கள் எழுதியிருக்கிறோம். இதற்கான அறிக்கையைத் தமிழ் நாடு விவசாயப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து தானியக் காப்பீடு சாத்தியக் கூறுகளைப் பற்றி அரசிற்கு இப்போது அறிக்கை அனுப்பப்பட்டுள்ளது. அதையும் பெற்று மத்திய அரசிற்கு மீண்டும் நினைவூட்டு வதற்கு இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது.

இனும் ஒழிப்புச் சட்டத்தில் தகுந்த திருத்தங்கள் செய்து, இனும் நிலங்களை உழுது கொண்டிருக்கின்ற உழவர் களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும். இதற்கு என்ன உடன்பாடு? இந்தப் பிரச்சினை பரிசீலனை செய்யப் படும். அதற்கு ஏற்ப எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை :—63-ஆம் ஆண்டு இனும் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் பல்வேறு பிரிவுகளில், இந்து, முஸ்லீம், கிறித்துவ மத ஸ்தாபனங் களுக்கும் தனிப்பட்ட இனும்தார்களுக்கும் எந்த அளவு பட்டா வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது என்ற விவரத்தை நிலவரித் திட்ட ஆணையாளரை மாநிலம் முழுமைக்கும் சேகரித்துக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. செட்டில் மென்ட் அலுவலர்கள் மூலம் ஒருவித விசாரணையும், தாசில் தார்கள் மூலம் மற்றொரு விசாரணையும் செய்ய ஏற்பாடாகி யிருக்கிறது. இவைகளின் மூலம் கிடைக்கப் பெறும் புள்ளி விவரங்கள் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க மிகவும் தேவைப் படும்.

வருவாய் வாரியத்தின் இறுதி அறிக்கை வரப்பெற்றதும் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு கே. டி. கே. தங்கமணி: இனும் நிலங்களைப் பற்றித் தனியார் மசோதா ஒன்று கொண்டுவரப்பட்டபோது அரசாங்கம் அதுபற்றிப் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. விரைவில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொல்லப் பட்டது. அது இப்போது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு முதல்வர் : வருவாய் வாரியத்தின் இறுதி அறிக்கை வரப்பெற்றதும் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

கோரிக்கை 9

9-வது கோரிக்கை, அதை அவர்களே வலியுறுத்தவில்லை.

கோரிக்கை 10

10-வது கோரிக்கை; விவசாய வேலைகளில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும், மரணம் அடைந்தவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கும், அரசு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும். இது கோரிக்கை;

இதில் ஏற்பட்ட உடன்பாடு என்ன?

விவசாயத் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், இரு தரப்பினரும், மாவட்ட வாரியாக விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய பொதுநல நிதி உருவாக்கவும், அதற்கு அரசு சார்பில் ஈட்டுநிதி அளிக்கவும் பரிசீலிக்கப்படும். இன்னும் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டவாறு அந்தச் சங்கத்தார் விவசாயிகளுடைய பொதுநல நிதியைத் திரட்டவில்லை. அவர்கள் திரட்டியதும் அதற்கு ஈடாக அரசு நிதியை அளிக்கத் தயாராக இருக்கிறது.

கோரிக்கை 11

11-வது கோரிக்கை; விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும், கிராமப் புற ஏழை மக்களுக்கும், அரசுச் செலவிலேயே குடியிருப்பு மனை நிலம் வழங்கி வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு மாநிலம் பூராவும் கூலி நிர்ணயச் சட்டம் வேண்டும் என்பதாகும். இது கோரிக்கை.

ஏற்பட்ட உடன்பாடு என்ன ?

குடியிருப்பு மனை நிலம் ஏழை மக்களுக்கும், விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் வழங்குவது பற்றி மாநிலம் முழுமையும் சட்டத்தை விரிவாக்க முதல்வர் ஏற்கெனவே கலெக்டர்கள் மாநாட்டில் அறிவித்திருப்பதை யொட்டி, அந்த முயற்சி விரைவுபடுத்தப்படும். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு மாநிலம் முழுவதும் கூலி நிர்ணயச் சட்டம் கொண்டுவரவும், அதுபற்றி ஆராயவும் ஒரு கமிஷன் நியமிக்கப்படும். இந்த இரண்டு காரியங்களும் செய்து முடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

கோரிக்கை 12

12-வது கோரிக்கை; வனத் தரிசு புறம்போக்கு நிலங்களை அந்தந்தப் பகுதியில் உள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குப் பகிர்ந்து அளிக்கப்படவேண்டும்

என்பது. ஏற்பட்ட உடன்பாடு. வனத்துறையில் இப்போதே காடுகள் அல்லாத நிலங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்படு கின்றன. இந்த ஆண்டு 52 ஆயிரம் ஏக்கர் பகிர்ந்தளிக்கத் திட்டம் உள்ளது. புறம்போக்கு நிலங்களும் இலட்சக் கணக் ானவர்களுக்குத் தொடர்ந்து பகிர்ந்து அளிக்கப்படுகிறது. விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்குத்தான் இதுபோன்ற நிலங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் கொள்கை. அது தீவிரமாக அமுல்படுத்தப்படும். இதுதான் உடன்பாடு. எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள், 1972–73-ஆம் ஆண்டில் அரசு 75,000 ஏக்கர் நிலத்தை அடமானம் என நிர்ணயம் செய்தது. அதில் நவம்பர் 1972 முடிய, 51 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் அடமானம் செய்யப்பட்டுவிட்டது. 1972–73 நிதியாண்டு முடிவதற்குள் நிர்ணயிக்கப்பட்ட இந்த இலக்கை அடைந்துவிடலாம். இந்த அளவிலே விவசாயிகளுடைய கோரிக்கை மிகப்பெரும்பாலானவை நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன என்பதற்கான ஆதாரங்களை நான் இங்கே எடுத்துச் சொன்ன குறிப்புகளின் மூலமாக இந்த அவைக்கு வைக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மின்சார வெட்டு

அடுத்து இந்த அவையிலே மிக முக்கியமாகப் பேசப்பட்ட பிரச்சினை, இன்று மக்களுடைய கவனத்தை ஈர்த்துக் கொண்டிருக்கிற பெரிய பிரச்சினை, மின்சார வெட்டு.

மிக நெருக்கடியான நிலைமையிலே நாம் இருக்கிறோம் என்பதை யாரும் மறுத்திடத் தயாராக இல்லை. ஆனால், அனைவருடைய ஒத்துழைப்போடு இந்தப் பிரச்சினையை நாம் சமாளிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். மின்சார வெட்டைப் பற்றிப் பேசிய நேரத்தில் மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் பொன்னப்ப நாடார் அவர்களானாலும் சரி, அல்லது மற்ற எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்களானாலும், தலைவர் களானாலும் சரி, இந்த அரசு மின் உற்பத்தி செய்யவேயில்லை என்ற ஒரு பெரிய குற்றச்சாட்டினை எடுத்துக் கூறினார்கள். அவர்களுக்கு நான் ஒன்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் 1966–67-ல் 857 மெகாவாட் உச்சமின் தேவை (Demand) இருந்தது. இப்போது 1971–72-ல் அது 1,326 மெகாவாட்டாக மாறியிருக்கிறது. 1966–67-ல் நீர்மின் நிலையங்கள் நமக்கு வழங்கிய உற்பத்தி 21,000 இலட்சம் யூனிட். ஆனால், 1971–72-ல் அது 37,490 இலட்சம் யூனிட்டாக நீர்மின் நிலையங்கள் மூலம் கிடைக் கிறது. அனல் மின் நிலையங்கள் 66–67-ல் 4,050 இலட்சம் யூனிட் உற்பத்தி செய்தது. இன்றைக்கு 71–72-ல் அது 4,050 இலட்சத்திற்கு மாறாக 6,180 இலட்சம் யூனிட் இன்றைக்குக் கிடைக்கிறது.

நெய்வேலி, கேரளா, மைசூர் மாநிலத்திலிருந்து66–67-ல் வாங்கப்பட்ட மின்சாரம் 15,980இலட்சம் யூனிட். 71–72-ல் அது 24,490 இலட்சம் யூனிட்டாக உயர்ந்தது. நெய்வேலி, கேரளா, மைசூர் ஆகிய இடங்களில் பெற்றவை 24,490 இலட்சம் யூனிட்டாகும். இதிலே மின்வெட்டு இப்பொழுது தான் தமிழ் நாட்டிலே, முன்னேற்றக் கழக அரசிலே வந்து விட்டதாகக் கற்பனை செய்து கொண்டு சில பேர் பேசினார்கள். அவர்களுக்கு 1961–ஆம் ஆண்டிலிருந்து இந்த மின்சாரத் துறையிலே ஏற்பட்டிருக்கிற சங்கடங்களை நான் விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சங்கடங்கள்

1961-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்ட மின்சாரவெட்டு 40 சதவீதம்—12 நாட்களுக்கு, வெட்டப்பெற்றது. பின்னால் 15 சதவீதம் சுமார் 6 நாட்களுக்கு வெட்டப்பெற்றது.

1962-ஆம் ஆண்டு 40 சதவீதம்—15 நாட்களுக்கு.

1963-ஆம் ஆண்டு 80 சதவீதம்—16 நாட்களுக்கு.

1964-ஆம் ஆண்டு 40 சதவீதம்—3 நாட்களுக்கு, பின்னால் அது 80 சதவீதமாக்கப்பட்டது 18 நாட்களுக்கு.

1965-ஆம்ஆண்டு 25சதவீதம்-இரண்டு மாதங்களுக்கு.

1966-ஆம் ஆண்டு 25 சதவீதம்—ஏழு மாதங்களுக்கு.

பின்னர் 1967 முதல் 69 வரை மின் வெட்டு இல்லை.

1970-ல் 40 சதவீதம் வெட்டப்பட்டது, 6 நாட்களுக்கு. (நெய்வேலி அப்பொழுது மூடப்பட்ட காரணத்தால்.)

1971-ல் மின் வெட்டு இல்லை.

1972-ல் 25 சதவீதம் மின்வெட்டு—23 நாட்களுக்கு.

இங்கு மாத்திரமா?

பிறகு 1—10—1972-க்கு பிறகு இதுவரையில் 25 சதவீத மின்வெட்டு. 4 மாதங்களுக்கு வெட்டப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாகத் தொழிற்சாலைகளுக்கு வெட்டு உயர்த்தப்பட்டு 40 சதவீதமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், நிலைமைகள் நெருக்கடியாகக் கூடும். அதை மறுக்க விரும்பவில்லை. மறைக்கத் தேவையுமில்லை. ஆனால், மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிடுகிற நேரத்தில், அங்கே இல்லையா என்று கேட்டு நாம் ஆறுதல் பெறமுடியாது என்பதை நிச்சயமாக ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஆனாலும், இது வெறும் தமிழ்நாட்டிலே மாத்திரம் உள்ள பிரச்சினை மட்டுமல்ல. அனைத்திந்தியா விலும் பெரும் பிரச்சினையாக இருக்கிறது.

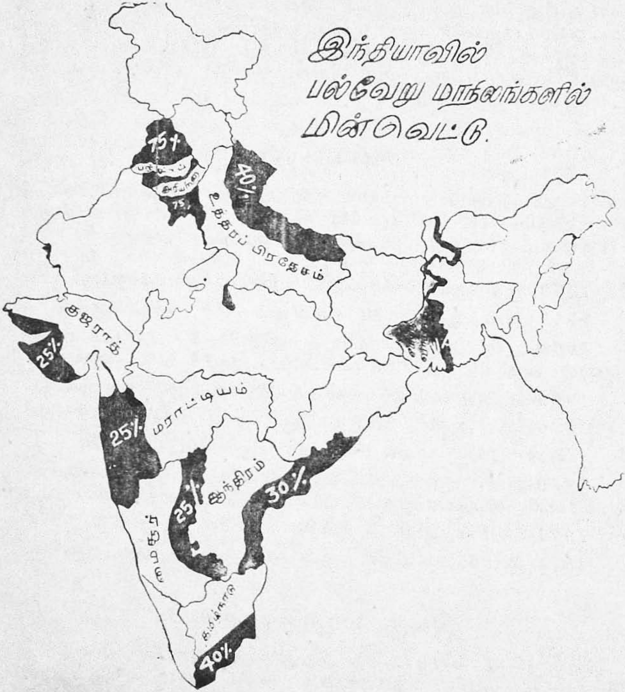

இந்தியாவில்
பல்வேறு மாநிலங்களில்
மின்வெட்டு.

மற்ற மாநிலங்களில் தற்போதுள்ள மின்சார வெட்டின் அளவு :—அரியானு 80 சதவீதம், பஞ்சாப் 75 சதவீதம், உத்தரப்பிரதேசம் 40 சதவீதம், ஆந்திரப்பிரதேசம் 30 சதவீதம், மைசூர், குஜராத், மராட்டியம் ஆகிய மாநிலங்களில் 25 சதவீதம், மேற்கு வங்கம் 17 சதவீதம் இன்றைக்கு மின்வெட்டு மூலம் கடைப்பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறுர்கள். இங்கே இன்றையத்தினம் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட மிகப் பெரிய குறையாகச் சொல்லப்பட்டது. பார்ப்பவர்களுக்குப் பாமரர்களுக்கு—ஒகோ ; இதனுல் தானே இவ்வளவு பெரிய ஆபத்து என்று எண்ணிடத்தக்க அளவுக்கு பெரிய குறையாக ஒன்று சொல்லப்பட்டது; சினிமாக்கள் மூன்று காட்சிகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. இது ஒரு குற்றச் சாட்டு. 2-வது ; நீங்கள் ரூரல் எலக்டிரிபிகேஷன்—கிராமங்களுக்கு மின் வசதி கொடுப்பதற்கான ஒரு பெரிய திட்டத்தை ஆரம்பித்தீர்கள், அதன் காரணமாக இந்தச் சங்கடமான நிலைமை வந்துவிட்டது என்று சொன்னுர்கள். முதலில், சினிமாவுக்கு மூன்று காட்சிகளுக்கான மின்சாரம் நாம் வழங்கவில்லை. நாம் ஒரு காட்சியைக் குறைத்து விடுங்கள் என்று உத்தரவிட்ட போது நாங்கள் 2 காட்சிக்குரிய மின்சாரத்தில் விசிறி முதலானவைகளைக் குறைத்துக்கொண்டு 3 காட்சிகள் நடத்திக் கொள்கிறுேம் என்று கேட்டுக் கொண்டதால், 2 காட்சிக்குரிய மின்சாரம் தான் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சினிமாவிற்கும் அல்லது தெரு விளக்குகளுக்கும் கிராமப்புறத்து விளக்குகளுக்கும் ஆகின்ற மின்சாரச் செலவு எவ்வளவு என்பதைத் தயவு செய்து நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும்.

பார்ப்பதற்குப் பிரகாசமாக இருப்பதைச் சொல்லி, பார் பார் பட்டணத்தில், எவ்வளவு விளக்குகள் எரிகின்றன. பார் பார் சினிமாக்கள் நடக்கின்றன—பார் பார் கிராமத்திற்கு எல்லாம் இவர்கள் விளக்குகள் போட ஆரம்பித்து இருக்கிறுர்கள் என்று கூறுகின்றனர்.

அரிசனக் காலனிகள்

அரிசனக் காலனிகளுக்கு 1967 வரையில் 4 ஆயிரம் காலனிகளுக்குத்தான் போடப்பட்டிருக்கிறது. இன்று இந்த ஆட்சியிலே 20 ஆயிரம் காலனிகளுக்கு மின் விளக்குகள் போடப்பட்டு முடிந்துவிட்டது. இவைகளை எல்லாம் செய்தது தவறு, என்பதைப் போல—ஆராயாமல் செய்த வேலை என்பதைப் போல—இன்றைக்குப் பேசுகிறுர்கள். நான் அதற்காகத்தான் இந்தக் கணக்கை அளிக்க விரும்புகிறேன்.

ஒரு நாளைக்கு நம்முடைய மாநிலத்திற்குப் பல்வேறு துறைகளுக்கும் தேவையான மின்சாரம் 225 இலட்சம் யூனிட்டுகள்.

இதிலே, இந்த 225 இலட்சம் யூனிட்டுகளிலே, தொழில் நிறுவனங்களுக்கு அளிக்கப்படும் மின்சாரம் 115 இலட்சம் யூனிட்டுகள். கிட்டத்தட்ட 50 சதவீதம் தருகிறோம்.

விவசாயத்திற்கு இந்த 225 இலட்சம் யூனிட்டுகளிலே தருவது 45 இலட்சம் யூனிட்டுகள். 20 சதவீதம் தருகிறோம்.

வீட்டு உபயோகத்திற்கு 9,50,000 யூனிட்டுகள் இந்த 225 இலட்சம் யூனிட்டில் இருந்து தருகிறோம். அதாவது 4·2 சதவீதம்.

தெரு விளக்குகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படுவது இந்த 225 இலட்சம் யூனிட்டுகளிலே—கிராமத்திலே எல்லாம் லைட் போட்டுக் கெடுத்து விட்டார்கள்; அதனால்தான் பற்றுக் குறை என்று சொன்னார்களே; அதற்கு நான் சொல்லுகிற பதில் இந்த 225 யூனிட்டுகளிலே 2 இலட்சத்து 50 ஆயிரம் யூனிட்டுகள் தான். அதாவது 1 பெர்சென்ட்தான் தெரு விளக்குகளுக்கு உபயோகப்படுத்தப் படுகிற மின்சாரம்.

சினிமாக்களுக்கு 225 இலட்சம் யூனிட்டுகளிலே உயோகப் படுத்துகின்ற மின்சாரம் ஒரு நாளைக்கு 1 இலட்சத்து 30 ஆயிர யூனிட். ½ சதவீதம். அதாவது 0·5 சதவீதம்.

கடைகளுக்கு 6 இலட்சத்து 60 ஆயிரம் யூனிட்டுகள். அதாவது 3 சதவீதம்.

அத்தியாவசிய சர்வீஸ்களுக்கு 7 இலட்சம் யூனிட்டுகள். அதாவது 4·3 சதவீதம்.

குறைக்கப்பட்டது.

இதிலே எந்த அளவுக்குக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால்,

தொழில் நிறுவனங்களுக்கு 115 இலட்சம் யூனிட்டாக இருந்ததை, 80 இலட்சத்து 60 ஆயிரம் யூனிட்டுகளாக இப்பொழுது, இந்த 40 சதவீதம் வெட்டின் மூலம் குறைத்து இருக்கிறோம். அவர்களுக்கு, மொத்தம் மின் வழங்குவதில் 36 சதவீதம் தொழிற்சாலைக்குக் கிடைக்கிறது.

விவசாயத்திற்கு 45 இலட்சம் யூனிட் அப்படியே கொடுக்கிறோம். வெட்டு இல்லை. அவர்களுக்கு மொத்த மின் வழங்குவதில் 20 சதவீதம் வழங்குகிறோம்.

வீட்டு உபயோகத்திற்காக 9 இலட்சத்து 50 ஆயிரம் யூனிட்டை 8 இலட்சத்து 70 ஆயிரம் யூனிட்டுகளாகக் குறைத்து இருக்கிறோம். 25 சதவீதம்—100 யூனிட்டுக்கு மேற்பட்டால் வெட்டு என்கிற வகையில்.

தெரு விளக்குகளுக்கு 2 இலட்சத்து 50 ஆயிரம் யூனிட். இதைக் குறைத்து 1 இலட்சத்து 25 ஆயிரம் யூனிட்டுகள் ஆகக் குறைத்திருக்கிறேம். தெரு விளக்கைப் பொறுத்த வரையில் 50 சதவீதம் மின் வெட்டு.

சினிமாக்களுக்கு 1 இலட்சத்து 30 ஆயிரம் யூனிட்டை 90 ஆயிரம் யூனிட்டுகள் என்று குறைத்து இருக்கிறேம். $33\frac{3}{4}$ சதவீதம் மின் வெட்டு சினிமாக்களுக்கு. 0·5 சதவீதம் தான் சினிமாக்களுக்கு உபயோகிக்கப்பட்டது, இப்பொழுது 0·4 சதவீதம் தான் சினிமாக்களுக்கு உபயோகிக்கப்படுகிறது.

கடைகளுக்கு 6 இலட்சத்து 60 ஆயிரம் யூனிட் என்று இருந்ததை 5 இலட்சத்து 10 ஆயிரம் யூனிட்டுகள் என்று குறைத்து இருக்கிறேம்.

அத்தியாவசிய சர்வீஸ்களுக்குக் குறைக்கவில்லே.

இழப்பு.

முன்பு இழப்பு, 225இலட்சம் யூனிட்டாக இருந்தபோது, 38 இலட்சத்து 10 ஆயிரம் யூனிட். அதாவது 17 சதவீதம். இப்பொழுது 32 இலட்சத்து 60 ஆயிரம் யூனிட்டாகக் குறைத்து இருக்கிற காரணத்தால் இழப்பு 14·2 சதவிகிதமாகிறது. இந்த இழப்பு தமிழ்நாட்டிலே 17 சதவிகிதம் ஏற்படுகிறது என்ற காரணத்தாலேதான் மின்சாரப் பற்ருக்குறை வந்தது. இது ஒரு கண்டனக் கணே. நாம் மற்ற மாநிலங்களேயும் ஒப்பிட வேண்டும். இந்த இழப்பு 1970—71-ஆம் ஆண்டு கணக்குப்படி அரியானுவில் 27·96 சதவீதம், ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் 25·41 சதவீதம். உத்தரப்பிரதேசத்தில் 24·48 சதவீதம். பீகாரில் 22·87 சதவீதம். பஞ்சாபில் 22·37 சதவீதம். ஜம்மு — காஷ்மீரில் 21·49 சதவீதம். நாகாலாந்தில் 20·34 சதவீதம். அஸ்ஸாமில் 17·71 சதவீதம். மத்தியப்பிரதேசத்தில் 14·7 சதவீதம். குஜராத்தில் 14·57 சதவீதம். மைசூரில் 14·69 சதவீதம்.

அகில இந்திய சராசரி இழப்பு 17·31 சதவீதமாகும்· நம்முடைய மாநிலத்தினுடைய இழப்பு 17 சதவீதமாகும்.

மற்ற மாநிலங்களேவிடக் குறைவாக இருந்தாலும் ஏன் மைசூரைவிடக்—குஜராத்தைவிட — ஆந்திரத்தைவிடக் கொஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறது — என்று பார்த்தால், தமிழ்நாட்டில் மின்கம்பித் தொடர்களின் நீளம் 1 இலட்சத்து 94 ஆயிரம் கி.மீ. மைசூரில் 1 இலட்சத்து 29 ஆயிரம் கி.மீ. மின் கம்பிகளின் நீளம். ஆந்திரப்

பிரதேசத்தில் 97 ஆயிரம் கி.மீ. மின் கம்பிகளின் நீளம். மின் கம்பிகள் நெடுந்தூரத்திற்குப் போகப் போக, இழப்பு கொஞ்சம் அதிகப்படுகிறது.

அது மாத்திரமல்ல ; ஆந்திரப் பிரதேசத்திலுள்ள பம்பு செட்டுகளின் எண்ணிக்கை 2·21 இலட்சம் தான். மைசூரில் இருக்கிற பம்புசெட்டுகளின் எண்ணிக்கை 1·57 இலட்சம். ஆனால், தமிழ் நாட்டில் 1966–67-ல் 2 இலட்சம் பம்பு செட்டுக்கள். இன்றைக்குத்தமிழக அரசினுடைய பெருமுயற்சியின் காரணமாக இந்த 2 இலட்சம் பம்பு செட்டுகள் 6 இலட்சத்து 24 ஆயிரமாக உயர்ந்து இருக்கின்ற காட்சியினை நாம் காணுகின்றோம். ஆகவே, இந்த இழப்பு, மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிடுகிற நேரத்தில் நம்முடைய தேவை, நாம் ஏற்படுத்தியிருக்கின்ற வசதிகள், சாதனைக் கூறுகள் இவைகளைக் காணுகிற நேரத்திலும் அது அவ்வளவாகப் பொருட்படுத்தக் கூடியதாக இல்லை. மேலும் அந்த இழப்பைக் குறைக்க வேண்டும் என்பதிலே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் செலுத்திய கவனத்தோடு நான் என்னுடைய உள்ளத்தை இணைப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். அதையெல்லாம் மின்சார போர்டு செய்ய வேண்டுமென்று நானும் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

Dr. H. V. HANDE : The Hon. Chief Minister was saying that there was no serious power cut for agriculturists and industries. But actually the position today is that there is a serious lay off in Coimbatore and industrial belts surrounding it and we have also received information that for agricultural pumpsets, there is no electric supply and consequently the farmers are suffering in many places in the State.

புதிய திட்டங்கள்.

மாண்புமிகு முதல்வர் : அவைகளைப் பிறகு சொல்கிறேன். இந்த அரசு வந்த பிறகு மின்சார உற்பத்திக்கான திட்டங்களே நிறைவேற்றப் படவில்லை என்று குறைபாடு. இந்த அரசு வந்த பிறகுதான் 60 மெகாவாட்டுக்கான ஆளியாறு திட்டம், 100 மெகாவாட் அளிக்கும் கோதையாறு திட்டம், 95 மெகாவாட் அளிக்கும் சோலையாறு திட்டம், 30 மெகாவாட்டுக்கான பேசின்பிரிட்ஜ் நீட்டிப்புத் திட்டம், 230 மெகாவாட்டுக்கான எண்ணூர் திட்டம், மொத்தம் 515 மெகாவாட் வழங்கக்கூடியதாக இந்தத் திட்டங்கள் இந்த அரசினுடைய ஆட்சிக் காலத்திலேதான் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் ஆரம்ப வேலை நடந்து கொண்டிருக்கும் திட்டங்கள்:—220 மெகா வாட் கொண்ட எண்ணூர் விஸ்தரிப்புத் திட்டம், 35 மெகாவாட்

கொண்ட சுருளியாறு திட்டம், 20 மெகாவாட் கொண்ட சேர்வலாறு திட்டம், 50 மெகாவாட் கொண்ட நெல்லித் துறை திட்டம், 200 மெகாவாட் கொண்ட காடம்பாறை திட்டம்—110 மெகாவாட் கொண்ட குந்தா 4—வது கட்டத் திட்டம் ஆக 635 மெகாவாட் கொண்ட திட்டங்களுக்கும் ஆரம்ப வேலைகளை இன்றைக்கு நாம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். மத்திய அரசினுடைய ஒப்புதலுக்காக அனுப்பப்பட்ட திட்டங்கள் தூத்துக்குடி அனல் மின் நிலையத் திட்டம் 400 மெகாவாட் கொண்டது. இன்னும் ஒப்புதல் கிடைக்கவில்லை.

மேட்டூர் அனல் மின் நிலையம்—330 மெகாவாட் கொண்டது. சிறிய நீர் மின் திட்டங்கள் 165 மெகா வாட் கொண்டது—இதை மத்திய அரசின் ஒப்புதலுக்காக அனுப்பி வைத்திருக்கிறோம். ஒப்புதலுக்காக இவை காத்துக் கொண்டிருக்கின்ற திட்டங்கள்.

மத்தியத் திட்டங்கள்.

மத்திய அரசுத்திட்டம் என்கிற பெரிய திட்டம் கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையம்—470 மெகாவாட் கொண்ட திட்டமாகும். நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கம்—1000 மெகா வாட் கொண்டதாகும். தூத்துக்குடி அணு மின் நிலையம் 1000 மெகா வாட் கொண்டதாகும். இவைகளைப்பற்றி எல்லாம் நாம் மத்திய அரசிடத்திலே வாதாடிப் பெறவில்லை, மத்திய அரசுக்கு இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் சரியானபடி எடுத்துச் சொல்லவில்லை என்று டாக்டர் ஹண்டே அவர்களும், திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களும், வேறு சில மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் வேகமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். பல முறையும் இவைகளைப் பற்றி நாம் எடுத்துக் கூறி இருக்கிறோம்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் தற்போதுள்ள மின்வெட்டைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இன்னும் நான்கு மாதங்களில் நிலைமை மோசமாகத்தான் இருக்கும். ஆகவே இதைத் தடுப்பதற்கு எல்லாக் கட்சிகளையும் சேர்த்து, ஒரு போர்க்கால நடவடிக்கைபோல, நான்-ப்ரடெக்டிவ் பர்ப்பசஸ் அதாவது சினிமா, அலங்காரம், வீட்டு உபயோகம் இவைகளுக்கான மின் சக்தி விநியோகத்தைக் குறைத்து, தொழில்களுக்கும், விவசாயத்திற்கும் அதிகப்படியான மின் சக்தியைக் கொடுக்க அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. நா. வீராசாமி) மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவரவர்கள் இடத்திலிருந்து பேச வேண்டும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : No Power is as costly as no Power என்பதாகப் பாபா சொன்னதாக ஆளுநர் அவர்களது இந்த உரையிலேயே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்பொழுது தெரு விளக்குகளுக்காவது பயன்தரக் கூடிய சமய நல்லூர் பிளாண்ட் ஏன் மூடப்பட்டது ?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு நா. வீராசாமி) : இப்போதே மணி ஒண்ணேமுக்கால் ஆகிறது. மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தம் உரையை முடித்தவுடன் ஏதாவது விளக்கம் கேட்கவேண்டுமென்றால் கேட்கலாம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : கோவையில் இருந்து வந்திருக்கக்கூடிய தந்திகளில் கோவையைச் சுற்றிப் பம்பு செட்டுகளுக்கு 4 மணி நேரம் மின்சார சப்ளை கிடைக்கிறது என்றும், அதற்கு அப்பால் இருக்கிற குக்கிராமங்களில் எல்லாம் ஒரு நாளைக்கு ஒரு மணி நேரம் கூடக் கிடைக்கவில்லை, எப்போது கிடைக்கிறது என்றும் தெரியாமல் இருக்கிறது என்பதாகும்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். அமைச்சர் அவர்கள் எசென்சியல் சர்வீசுகளுக்கு 7 இலட்சம் கொடுக்கிறோம். அதில் கட்டுப்பாடு இல்லை என்று சொல்கிறார். ஆனால், ஆஸ்பத்திரி, ஆப்பரேஷன் தியேட்டர்களில் திடீர் திடீர் என்று மின் சப்ளை போய்விடுவது பற்றி எங்களுக்குத் தகவல்கள் வந்திருக்கின்றன.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு நா. வீராசாமி) : இது பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டரா? புகார்கள் வருகின்றன என்றால் அதற்கு ஆதாரங்களைக் காட்ட வேண்டாமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இது எலெக்ட்ரிசிடி ஃபெய்லூர். அமைச்சர் குறிப்பிட்டது எலெக்ட்ரிசிடி கட். இரண்டுக்கும் வித்தியாசம் தெரியவேண்டும்.

மாண்புமிகு முதல்வர் : சமயம் வரும்போதெல்லாம் நண்பர் திரு. தங்கமணி அவர்கள் சமயநல்லூரைப்பற்றிப் பேசாமல் இருப்பதில்லை. இப்பொழுதும் சொன்னார்கள். எனக்கும் இப்போது சமயம் வந்தது. நேற்று அவர் சொன்ன ஒரு விஷயத்துக்கு விளக்கமளிக்க விரும்புகிறேன். 225 இலட்சம் யூனிட்டு மின்சாரம் தேவைப்படுகிற நேரத்தில் 1 இலட்சம் யூனிட் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய சமயநல்லூர் மின்சார நிலையத்தை மூடலாமா என்றார். இந்த 1 இலட்சம் யூனிட் பெறுவதற்கு நாம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 55 இலட்சம் நஷ்டத்துக்கு நாம் ஆளாக வேண்டியவர்களாக இருந்தோம். அதனால்தான் முன்பு இருந்த அரசாங்கம் இதைப் பற்றி ஆராய்வதற்கு ஒரு நிபுணர் குழுவை நியமித்தது.

அந்தக் குழுவினர் ..ான் அதைப் பரிசிலனை செய்து அதை விற்றுவிடலாம் என்று தெரிவித்ததன் பேரில் விற்பதற்கு டெண்டர் கோரப்பட்டது. தனிப்பட்டவர்களிடம் விற்காமல் இன்னொரு மாநிலத்திற்காவது அளிக்கக்கூடாதா என்றார்கள். நேற்றையத் தினம் திரு. தங்கமணி அவர்கள் பஞ்சாப் மாநிலம் 42 இலட்சத்திற்கும் அதிகமாக வாங்கிக் கொள்ளத் தயாராய் இருந்தார்கள்; ஏன் அவர்களுக்கு விற்றிருக்கக் கூடாது? என்று குற்றம் சாட்டிப் பேசினார்கள். அப் போதே மறுத்தேன். மறுத்தவுடன் " நீங்கள் எல்லாம் குற்றமற்றவர்கள். நல்லவர்கள் " என்று கேலிப் பேச்சாகப் சாகப் பேசி நேற்றும் சரி, இன்றும் சரி, முடித்து விட்டார் கள். 9—7—1970-ல் பஞ்சாப் மின்வாரியம் எழுதிய கடிதம் இதுதான்.

"The offer of Rs. 40 lakhs was made on behalf of our Board. However, as a matter of compromise, an agreed figure of Rs. 42 lakhs had been adopted subject to confirmation by the Boards on either side."

என்பதாக முதலில் 40 இலட்சத்திற்குக் கேட்டவர்கள், பிறகு 42 இலட்சத்திற்கு ஒத்துக் கொண்டார்கள். பின்னர் 6— —1971-இல்

"I regret to say the Board gave a second look to your offer and have decided not to proceed with it further."

என்பதாக எழுதி விட்டார்கள். இது அவர்களது இரண்டா வது கடிதம். இதைவிட இவர்களுக்கு என்ன விளக்கத்தை நான் அளிக்க முடியும் என்று தெரியவில்லை. ஆகவே அதை நான் அந்த அளவோடு விட்டுவிடுகின்றேன்.

Dr. H.V. HANDE: The Hon. Chief Minister said that the report had asked the Government to sell the Samayanallur Plant. It is not so. I shall quote from the report:

"The possibility of utilising the equipment and building after closure should be examined."

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: ஒரே ஒரு விஷயம்என்ன வென்றால் 59 இலட்சத்திற்கு விற்றதாகச் சொல்கிறார்கள். ப்ளோர் ப்ரைஸ் 1 கோடி என்று வைத்து விற்க முயன்றிருந் தால்,...............

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: ஒருவேளை தங்க மணி அவர்கள் அமைச்சராக இருந்திருந்தால், அப்படி 1

கோடி ப்ளோர் ப்ரைஸ் என்று வைத்து நல்ல விலைக்கு விற்றிருக்கக்கூடும். அவரது வியாபாரத் திறமை எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. நாங்கள் புக் வால்யூவைச் சட்டபடி நிர்ணயித்து விற்பனை செய்து விட்டோம். எங்களால் சட்டப்படி நடக்க முடியுமே தவிர, தங்கமணி சொல்வதுபோல் குத்துமதிப்பாக வைத்து வியாபாரம் செய்ய இந்த அமைச்சர்களால் முடியாது.

மாண்புமிகு முதல்வர் : நான் மின்சாரப் பற்றுக்குறை ஏன் ஏற்பட்டது என்பதற்கான விளக்கங்களைத் தரும்போது— நமக்கு இந்த நிலைமை ஏற்பபட்டதற்கு மிக முக்கியமான காரணம், தென்மேற்குப் பருவமழை சரிவர இல்லாததுதான் என்பதை உணர வேண்டும் குந்தா, பரம்பிக்குளம்— ஆளியாறு, பைக்காரா ஆகிய நீர் நிலையங்களில் நீர் மட்டம் வெகுவாகக் குறைந்து விட்டது. எந்தஅளவுக்குக் குறைந்தது என்பதையும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். சென்ற ஆண்டு குந்தாவில் 87,860 இலட்சம் கன அடி தண்ணீர் இருந்தது. நடப்பு ஆண்டில் 1,550 லட்சம் கன அடியாகக் குறைந்து விட்டது. பரம்பிக்குளம் ஆளியாற்றில் சென்ற ஆண்டு 54,240 இலட்சம் கன அடியாகஇருந்தது நடப்பு ஆண்டு 15.5 இலட்சம் கனஅடியாகிவிட்டது. பைக்காராவில் சென்ற ஆண்டு நீர் அளவு 29,400 லட்சம் கன அடி. நடப்பு ஆண்டில் அங்குள்ள நீரளவு 5,270 லட்சம் கன அடி. ஆக, 1972-ல் இந்த மூன்றுநிலையங்களிலே நாள் ஒன்றுக்குச் சுமார் 80 இலட்சம் யூனிட் மின்சாரம் தயாரிக்கமுடிந்தது. 1973-ம் ஆண்டு மார்ச்சில் நாள் ஒன்றுக்கு5 இலட்சம் யூனிட் மட்டும் தான் உற்பத்தி செய்ய இயன்றது. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள்கேட்டார்கள், மற்றவர்களும் கேட்டார்கள்.

நீரையே நம்பலாமா ?

இதையே நம்பியிராமல் நாம் அனல் மின்சாரம், அணு மின்சாரம் ஆகியவைகளில் போதியகவனத்தைச் செலுத்தியிருக்க வேண்டாமா, அதற்கு மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டிருக்க வேண்டாமா, இரண்டாவது நெய்வேலி சுரங்கத்தைத் துவங்குவதற்கு வற்புறுத்தியிருக்க வேண்டாமா என்று. வேண்டாமா என்று கேட்பதிலிருந்து, இந்த அரசு எதையும் செய்யவில்லை யென்று அவர்கள் சொல்வதாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. 1965-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்களில், நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கம் வெட்ட வேண்டுமென்று அப்போது முதலமைச்சராக இருந்த திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் அப்பொழுது பிரதம அமைச்சரக இருந்த திரு. லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினர்கள். அப்பொழுது மத்திய அரசு இந்த அரசுக்கு அளித்த பதில், 'தென் பிராந்தியத்தில் செயல்

படப்போகும் பல மின்சாரத் திட்டங்கள் அளிக்கும் மின் சக்தியே போதுமானது' என்பது. பிறகு இந்த அரசு 1968-ஆம் ஆண்டு நவம்பரில் மத்திய அரசினுடைய திட்டக் குழுவுக்குக் கொடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்ட வரைவில், கல்பாக்கம் அணு மின்சார நிலையம் 200 மெகா வாட்டிலிருந்து 400 மெகாவாட்டாக உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்றும், தூத்துக்குடியிலே ஒரு அணு மின்நிலையமும், நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கமும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும் இந்த அரசு வலியுறுத்தியுள்ளது. 1968-ஆம் ஆண்டு நவம்பரில் திட்டக் குழுவுக்குக் கொடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்ட வரைவிலே நாம் இதை வலியுறுத்தியிருக்கின்றோம். இந்த வரைவு சட்டப் பேரவையிலேயும் வைக்கப்பட்டதையும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் யாரும் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். அதைத் தொடர்ந்து 1969-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 2-ஆந் தேதி நான், நமது தலைமையமைச்சருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினேன். அதில், குறிப்பிட்டேன் ;

" The Development of a second mine cut at Neyveli has been engaging the attention of both the Central and State Governments for some time now. This is another case of a project, the feasibility and need of which has been fully established. I would like to draw your attention to the need to provide for this too in the Fourth Plan. "

என்று எழுதினேன். அதற்குப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் எழுதிய பதில் கடிதத்தில் என்ன குறிப்பிட்டார்கள் என்றால்—

" The continuing constraint on our resources makes this doubly difficult. When the time comes to decide on the creation of additional steel capacity, the points made in your letter will naturally be taken into account. On similar consideration, a decision on the second mine cut at Neyveli, as you will appreciate, will also have to wait. "

என்று பிரதமர் அவர்கள் எனக்குப் பதில் எழுதினார்கள். அது மாத்திரமல்ல, நான் இன்னும் ஒன்றையும் ஞாபகப் படுத்த விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு டாக்டர் ஹண்டே அவர்களுக்கு. இதே அவையில், 1969-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டுத் திங்கள் 26-ஆம் நாள், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் வரைவு, நம்முடைய சட்டமன்றத்திலே விவாதித்து, ஒருதீர்மானத்தை நிறைவேற்றினோம். அந்தத் தீர்மானத்திலே என்ன குறிப்பிட்டோம்? மத்திய அரசுக்கு அந்தத் தீர்மானத்தை அனுப்பி வைத்தோம்.

" In particular, this House urges that the Government of India should proceed immediately with the implementation of the following Central sector projects, the economic viability and technical feasibility of which have been well established :—

1. Salem Steel Plant ;

2. Sethusamudram Project ;

3. Second mine cut at Neyveli ;

4. Expansion of the installed capacity of the Kalpakkam Atomic Energy Plant.

என்ற இந்தத் தீர்மானத்தை இதே சட்டமன்றப் பேரவையிலே நாம் நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறோம்.

அது மாத்திரமல்ல, 1970-ஆம் ஆண்டு தேசிய வளர்ச்சிக் குழுக் கூட்டத்தில் நான் பேசியபொழுது, நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்கத்தின் அவசியத்தை வலியுறுத்திப் பேசியிருக்கிறேன். 1972-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில், திரு. குமாரமங்கலம், திரு. சுப்பிரமணியம், டாக்டர் கே. எல். ராவ் ஆகியோர்களுக்கு நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கத்தை வெட்டுவதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தி, அரசின் சார்பிலே நான் ஒரு கடிதம் எழுதினேன். அதற்குப் பதில் அளித்த திரு. மோகன் குமாரமங்கலம் அவர்கள் ' இரண்டாவது நிலக்கரி சுரங்கத்தைக் குறித்துப் பொருளாதார நிபுணர்கள் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்' என்று பதில் கடிதத்திலேயே தெரிவித்திருக்கிறார்.

மத்திய திட்ட அமைச்சர் திரு. தார் அவர்கள் 1972-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் இங்கே வந்தார்கள். திரு. ஹண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள், அக்டோபர் மாதத்தில் முதலமைச்சருக்கு அவருடைய ' பவரை 'ப் பற்றித்தான் கவலை இருந்ததே தவிர, இந்தப் 'பவரை 'ப் பற்றிக் கவலை இல்லை என்று. அதற்காகத்தான் நான் அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லுகிறேன், திரு. தார் அவர்கள் அக்டோபர் மாதம் இங்கே வந்தபொழுது, அவரிடத்திலே கொடுக்கப்பட்ட அறிக்கையிலே நான் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிட்டிருந்தேன்.

" In respect of Neyveli, it is found, that the quantity of lignite mined, is not adequate, to utilise the capacity already installed, due to various factors including in particular the adverse ore-overburden ratio. It is learnt, that some immediate steps are under examination, to enable Neyveli Lignite Corporation, to run the plant at least to 400 M.W. capacity. In addition to such

steps, work on opening the second mine cut has to be initiated early, in order to utilise the capacity already created, and also to tide over the perennial power shortage."

என்று அந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டு, திரு. தார் அவர்களிடத்திலே அதைப்பற்றி நீண்ட நேரம் நாங்கள் கலந்துரையாடியிருக்கிறோம். மத்திய அரசு ஒன்றை மறந்துவிடக்கூடாது. தொழில் வளர்ச்சியிலே மாநிலங்கள் முன்னேற வேண்டுமென்று திட்டங்களைத் தீட்டுகின்ற நேரத்தில், அந்தத் தொழில் வளர்ச்சிக்கு மிகமுக்கியமான மின்சாரத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதிலே மத்திய அரசு போதிய அறை செலுத்தவில்லை யென்பது தான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டாகும். மத்திய அரசைக் கேட்கவில்லை கேட்கவில்லை என்று கூறிவிட்டால் மாத்திரம் போதாது. மாநில அரசு தானாக முன்வந்து இங்கே ஒரு மின்சார உற்பத்திச் சாதனத்தை உருவாக்குவதற்கான அதிகாரத்தைப் பெற்றிருக்கிறதா என்பதை மாநில அரசைக் குற்றம் சாட்டுகிற நேரத்தில் தொழிலதிபர்களானாலும் அல்லது மாண்புமிகு மாற்றுக் கட்சியினுடைய உறுப்பினர்களானாலும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்வேன்.

இன்றைக்குப் போடப்பட்டிருக்கிற திட்டங்களின்படி 1983–84-லே கூட நம்முடைய மாநிலத்திற்கு 1,500 மெகாவாட் உற்பத்திப் பற்றாக்குறையாக இருக்கும் என்றுதான் கணக்கு வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. நாம் போட்டிருக்கிற திட்டங்களை யெல்லாம் நிறைவேற்றிவிட்டாலுங்கூட, வளரக்கூடிய தொழில் உற்பத்தியில் 1983–84-ஆம் ஆண்டு 1,500 மெகாவாட் குறைவானதாகத்தான் நம்முடைய மின் உற்பத்தி இருக்கும் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவேதான், மத்திய அரசு இதைச் சாதாரணமாக எடுத்துக் கொள்ளாமல் ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக எடுத்துக்கொண்டு இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

எட்டு ஆண்டுகளா ?

ஆளுநர் உரையிலே, நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்கம் வெட்டுவதை இப்போது ஆரம்பித்தாலும் முடிக்க 8 ஆண்டுக் காலம் ஆகும் என்று குறிப்பிட்டதை அம்மையார் அவர்கள் கேலியாகச் சொன்னார்கள். இப்பொழுது ஆரம்பித்தாலே 8 ஆண்டுக்காலம் ஆகும். அதுவரையிலே இந்த மின் வெட்டினால் பாதிக்கப்படுபவர்களுடைய கதி என்ன என்று கேட்டார்கள். இப்பொழுது ஆரம்பித்தாலும் 8 ஆண்டுக்காலம் ஆகும் என்று சொன்னதற்குக் காரணம் 1965-ல் இந்த அரசு நினைவூட்டியதை—பக்தவத்சலம் அவர்களுடைய காலத்திலே—அப்பொழுதே ஆரம்பித்திருந்தால்,

இப்பொழுது இந்தக்கஷ்டம் நமக்கு ஏற்பட்டு இருக்காது ; என்பதைச் சொல்லத்தான் கவர்னர் அவர்கள், இப்பொழுது ஆரம்பித்தாலும் 8 ஆண்டுக்காலம் ஆகும் என்று சொல்லியிருக்கிறுர். 1764-ல், 65-ல், பிறகு 1967-ல் நாம் நினைவூட்டிய நேரத்திலெல்லாம், பல முறை வற்புறுத்திய நேரத்திலெல்லாம், மத்திய அரசு நெய்வேலியிலே 2-வது சுரங்கத்திற்கு ஒப்புதல் அளித்திருக்குமேயானல், கொஞ்சம் காத்திருங்கள் என்று சொல்லாமல், பொருளாதார நிபுணர்கள் ஆராய்ந்து வருகிறுர்கள் என்று கூறுமல், இப்பொழுது இருக்கிற நிதிக் கஷ்டத்திலே இதைப்பற்றி யோசிக்க முடியாதென்று தட்டிக் கழிக்காமல், மத்திய அரசு இப்படிப்பட்ட மின் உற்பத்தி நிலையங்களுக்கு அனுமதியை வழங்கியிருக்குமேயானல்—இந்தக் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்காது என்பதற்காகத்தான், நெய்வேலி 2-வது சுரங்கம் உருவாவதற்கு இப்பொழுது தொடங்கினுலும் 8 ஆண்டுக் காலம் ஆகும் என்று ஆளுநருடைய உரையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆகவே, மின்சாரத்திலே மேலும் வெட்டு வருவதைத் தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலையிலே நாம் இருக்கிறேம். அதையெப்படி யோசிக்கப் போகிறேம், அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களையும் கலந்து ஆலோசிக்கப் போகிறேமா ? என்று திரு. பழனிச்சாமி அவர்கள் கேட்டார்கள். இப்போது அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களுடைய அபிப்ராயங்களை இந்த மாமன்றத்திலே பெற்றிருக்கிறேம்.பேரவையிலே பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறேம்.மேலவையிலேயும்அனைத்துக் கட்சித்தலைவர்களுடைய கருத்துக்களைப் பெறுகின்றவாய்ப்பை உடையவர்களாக இருக்கிறேம். இன்னும் எதிர்பாராமல் உறுப்பினர் குறிப்பிட்டதைப்போல, போர்க்கால வேகத்தில் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்ற சங்கடம் வருமென்றுல், அந்த நேரத்திலே எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் யாரையும் அலட்சியப்படுத்திவிட்டு இந்த அரசு தன்னுடைய காரியங்களிலே செல்லாது என்பதை மாத்திரம் நான் இந்த அவைக்கு மிகுந்த பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களையும் கேட்டுக்கொள்வேன் ; தொழில் அதிபர்கள், தொழிலாளர்கள், பொதுமக்கள் அனைவரையும் கேட்டுக்கொள்வேன். இந்த நெருக்கடியான நிலை நாமாக வரவழைத்துக் கொண்டதல்ல. இயற்கையாக ஏற்பட்டு விட்டது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை வருமென்று தெரியாத காரணத்தாலோ என்னவோ மத்திய அரசும் நாம் வேண்டுகோள் விடுத்த நேரத்திலே யெல்லாம் காலதாமதம் செய்து விட்டது. மாநில அரசு தன்னுடைய வேண்டுகோளை வைக்க என்றைக்கும் தவறியதில்லை. சுட்டிக் காட்டவும் தவறியதில்லை. தயங்கியதில்லை ; நிலைமையை விளக்கத் தயங்கியதில்லை. அப்படியிருந்தும் எதிர்பாராத

சூழ்நிலை ஒன்று ஏற்பட்டிருக்கிற நேரத்திலே அனைவரும், எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும், பொது மக்களும், தொழிலாளர்களும், அனைவரும்கலந்து அரசோடு இந்தக் காரியத்திலே ஒரு தியாகத்திற்குத் தயாராகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்பதை நான் இந்த மாமன்றத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ளப் பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திண்டுக்கல்

பல்வேறு பிரச்சினைகள் இந்த மன்றத்திலே பேசப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றிற்கும் நான் தனித்தனியாகப் பதில் சொல்வதற்கான நேரம் இல்லையென்றே கருதுகிறேன். பொதுவாக, திண்டுக்கல் இடைத் தேர்தலைப் பற்றிக் கடைசியாகப் பேசிய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் உட்படப் பல மாற்றுக்கட்சி உறுப்பினர்களும் இங்கே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

திண்டுக்கல்லிலே யார் வெற்றி பெறுவார்கள், யார் தோற்பார்கள், தேர்தல் முடிவென்ன என்பதைப் பற்றியெல்லாங்கூட இங்கே பேசி முடித்தாகிவிட்டது. நான் அங்கே செல்ல விரும்பவில்லை. (அங்கே என்றால் திண்டுக்கல்லுக் கல்ல.) இங்கே அந்தப் பிரச்சினைக்குச் செல்லவிரும்பவில்லை. திண்டுக்கல் தேர்தலிலே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தோற்றுவிடும். அங்கே மக்கள் சக்தியே கிடையாது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு என்று பேசப்பட்ட காலம் போய், இப்போது திடீரென்று, திண்டுக்கல்லிலே ஏதோ கள்ள ஓட்டுச்சேர்த்து விட்டார்கள், கள்ள ஓட்டுச் சேர்த்து விட்டார்கள் என்று பத்திரிகைகளிலே வருவதைப் பார்க்கிற நேரத்தில், அங்கிருக்கிற ஒரு மறவர் குலத்துத் தோழனைச் சந்தித்தால், அவர், ஆம், கள்ள ஓட்டுத்தான் சேர்த்து இருக்கிறோம் என்று சொன்னார். அந்தச் சிலேடை எனக்கு முதலிலே புரியவில்லை, பிறகுதான் எனக்குப் புரிந்தது; பிறகு நானே சிரித்துக் கொண்டேன், அதை நான் இந்த அவையிலே விளக்குவது நல்லதல்ல என்கின்ற காரணத்தினால்—ஏதோ 50,000 ஓட்டு, ஒரு இலட்சம் ஓட்டு சேர்க்கப்பட்டுவிட்டது என்றெல்லாம் கூறப்பட்டது.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : கள்ளர்கள் ஓட்டுக்கும், கள்ள ஓட்டுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. இரண்டுக்கும் சிலேடை பேசி அந்த இனத்தின் பெருமையைக் குறைக்கக் கூடிய அளவுக்குப் பேசுவது நியாயமல்ல.

மாண்புமிகு முதல்வர் : அந்த இனமே என்னை வாரிசாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. நீங்கள் அந்த இனத்தோடு கலகம் மூட்டுகிற முயற்சியில் தோல்வியடைந்துவிடுவீர்கள். 1971-ஆம் ஆண்டு, சுருக்கு முறையில் வாக்காளர் பட்டியலைத்

திருத்தியபின் திண்டுக்கல் தொகுதியில் வாக்காளர்களுடைய கணக்கு 6,31,308 ஆகும். இராசாங்கம் அவர்கள்மறைந்ததும் இன்றைக்கு அதிகாரிகள் சென்று வாக்காளர்களைப் பற்றிய விவரங்களைச் சேகரிப்பார்களே அந்த முறைப்படி சேர்ந்து உள்ள வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கை 5,666 ஆகும். அன்று இருந்த வாக்காளரின் எண்ணிக்கை 6,31,308. ஆனால், இப்போதிருக்கிற நிலைமை 6,36,974. ஆக 5,666 தான் அதிகம். பிறகு தொகுதிவாரியாக வாக்காளர்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

திருமங்கலம் சட்டமன்றத் தொகுதியில் பிறகு சேர்க்கக்கோரிய வாக்காளர்கள் 1,180. உசிலம்பட்டிசட்ட மன்றத் தொகுதியில் 988, சோழவந்தான் சட்டமன்றத் தொகுதியில் 3489 ; நிலக்கோட்டை சட்டமன்றத் தொகுதியில் 1,574. திண்டுக்கல் சட்டமன்றத் தொகுதியில் 2,438. ஆத்தூர் சட்டமன்றத்தொகுதியில் 1,893, மொத்தம் பிறகுசேர்க்கக்கோரிய வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கை 11,562 ஆகும், இதிலே ஆட்சேபம் தெரிவித்து வந்த மனுக்கள் 303. இதுதான் இருக்கின்ற விவரம்.

என்ன தவறு ?

இந்த நிலையில் 50 ஆயிரம் சேர்த்துவிட்டார்கள், 1 லட்சம் சேர்த்து விட்டார்கள், மத்திய தேர்தல் அதிகாரியே வந்து தேர்தல் நடத்த வேண்டும். பயங்கர ஊழல்கள் நடந்து விட்டன ; பெரிய போராட்டம் நடந்துவோம் ; கிடுகிடு போராட்டம் நடத்துவோம் என்றெல்லாம் சொல்லுவது—உள்ளபடியே தமிழ்நாட்டிலே நாம் வளர்த்து வருகின்ற ஒரு அரசியல் மரபுக்கு நாமே இழுக்குத் தேடுகிற சூழ்நிலையை உண்டாக்குகிறோம் என்பதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

நம்முடைய நண்பர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஓ.என். சுந்தரம் அவர்கள் பேசும்போது திண்டுக்கல்லில் பெரிய சூது நடந்துவிட்டது என்று சொன்னார்கள். திண்டுக்கல்லில் உள்ள வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கை 73,862. வாக்காளர்களாகச் சேருவதற்கு மனுக் கொடுத்தவர்களின் எண்ணிக்கை 1,437. திண்டுக்கல் நகரம் முழுவதும் 15-வது வார்டில் உள்ள வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கை 2,158. வாக்காளாராகச் சேர மனுக்கொடுத்தவர்களின் எண்ணிக்கை 23, அதிலே நிராகரிக்கப்பட்டவை 12, புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டது 23-ல் 11தான். 143-பி வார்டில் 5 குடிசைகள். இவைகளில் இருந்து வந்த மனுக்கள் 11. நிராகரிக்கப்பட்டவை 2. 143-சி 1971-ம் ஆண்டின்படி 4 ஓட்டுக்கள். அருகில் உள்ள குடிசைகளில் புதிதாகச் சேர்ந்த ஓட்டு 12. ஆகவே, எந்த ஒரு வீட்டிலும்

20 வாக்காளர்கள் இல்லை. இன்று எனக்கு வந்த கடிதப்படி 4-ஆம் நம்பர் வீடு என்று 4 வீடுகள் இருக்கின்றனவாம். நம்பர் போட்டவர்கள் 4 வீடுகளுக்கும் 4 என்றே போட்டிருக்கிறார்கள். அல்ல 5 வீடுகளாம்; அதிலே 5 வீட்டில் 4 அல்லது 6 பேராக இந்த 20 ஓட்டுக்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. மொத்தத்திலேயே பார்த்தால் அதிலே ஒரு 11 ஆயிரம், இதிலே ஒரு 5 ஆயிரம் ஆக மொத்தம் 16 ஆயிரந்தான் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது; 2-ஆம் தேதி வரையில் காலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆட்சேபம் தெரிவிப்பதற்காக. அதையும் ஒரு வாரம் நீட்டிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுத் தேர்தல் அதிகாரி சிந்தித்துக் கொண்டு இருக்கிறாராம். எங்களுக்கு அதைப்பற்றி ஆட்சேபணையில்லை. ஒரு வாரம் அல்ல, இரு வாரங்கள் கூடக் கொடுக்கலாம். நாங்கள் கவலைப்படவில்லை. அதற்குள்ளாக ஏதோ 'சூது நடந்துவிட்டது, சதி நடந்துவிட்டது' என்று ஏன் பேச ஆரம்பிக்க வேண்டும். நாம் பொறுப்புள்ளவர்கள் அல்லவா ?

நாகர்கோயில் நாடாளுமன்றத் தேர்தலில், 1967-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி பொதுத்தேர்தலில் இருந்த வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கை 4,74,210. 1969-ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற இடைத் தேர்தலின் போது 5,32,089 வாக்காளர்கள். அதிகமாகச் சேர்க்கப்பட்ட வாக்காளர்கள் 57,879 ஆகும். இப்படிச் சேர்ந்தது யார்? சேர்த்தது யார்? நாங்கள் யாராவது அதைப்பற்றி பேசினோமா? அதைப்பற்றி மூச்சு விட்டோமா? ஏன் திண்டுக்கல் தொகுதியைப் பற்றி இந்த அளவுக்கு ஆரம்பத்திலேயே தவறான கருத்துக்களைப் பரப்ப வேண்டும் ?

அதேபோல்தான் தென்காசிச்சட்டப்பேரவைத்தொகுதிக்கு 1967-ஆம்ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்களில் தேர்தல் நடைபெற்ற போது இருந்த வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கை 85,611. 1968-ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற இடைத்தேர்தலின் போது வாக்காளர்கள் 87,057. அதிகமாகக் சேர்க்கப்பட்ட வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கை ஏறத் தாழ 1500 ஒரு சட்டசபைத் தொகுதிக்கு. இதைப் போல் தான் திண்டுக்கல் தொகுதியிலும் ஒரு சட்டசபைத் தொகுதிக்கு 2,000 அல்லது 1,000 என்றஅளவுக்கு அதிகமாகச் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். தென்சென்னை நாடாளுமன்றத் தொகுதிக்குத் தேர்தல் நடைபெற்றபோதும் 5 அல்லது 6 ஆயிரம்பேர்கள்தான் அதிகமாகச் சேர்க்கப்பட்டார்கள். அவசரமாகத் தேர்தல் அப்பொழுது நடத்தப்பட்ட காரணத்தினால் இந்த நிலைமை. இல்லாவிட்டால் இன்னும் 5 ஆயிரம் அதிகமாகி இருக்கலாம். ஆனால், அவர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள், ஒவ்வொரு முறையும் வாக்குகளைச் சேர்த்து விட்டார்கள் ; உள்ளவாக்குகளை விலக்கிவிட்டார்கள்; மை வைத்துவிட்டார்கள் என்று.

மை வேடிக்கை !

வேடிக்கை என்னவென்றால் 1971-ஆம் ஆண்டுத்தேர்தல் முடிந்த பிறகு, கூட்டணிக் கட்சிகளைப் பார்த்து, மைவைத்து ஜெயித்து விட்டீர்கள் என்று சொன்ன நம்முடைய பழைய காங்கிரஸ் நண்பர்களை மறந்துவிட்டு, தங்கமணியும் மை வைத்து ஜெயித்தார் என்றுதான் பொன்னப்ப நாடார் சொன்னார்—பொன்னப்ப நாடார் என்றால் அவருடைய கட்சி சொன்னது—என்னுடைய அருமை நண்பர் எம். ஜி. ராமச் சந்திரன் அவர்களும் மைவைத்து ஜெயித்தார் என்றுதான் காங்கிரஸ் கட்சி சொன்னது. நம்முடைய ஹண்டே அவர்கள் சொன்னார்களோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் இங்கே சொல்லி விட்டுப் பிறகு அங்கே போய் உட்கார்ந்து கொண்டார்கள். மை வைத்து ஜெயித்து விட்டார்கள் என்று அனந்த நாயகி அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்பொழுது மை வைத்து ஜெயித்தாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்ட கட்சியிலேயே அவர்கள் இருக்கின்றார்கள், நான் அதை வரவேற்கின்றேன். ஆகவே, ஒவ்வொரு தேர்தலிலும், அந்த முடிவை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாமல் இப்படிப்பட்ட ஒரு தவறான போக்கிலே நாம் ஈடுபடுவது ஜனநாயகத்திற்கு ஒரு நல்ல ஆரோக்கிய மான மார்க்கத்தைப்பெற்றுத் தராது என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்லுகிறேனே அல்லாமல் வேறல்ல.

பிற குற்றச்சாட்டுகள்

செஞ்சியிலே பெருமாள் நயினாரைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர் உர மூட்டைகளைக் கடத்திச் சென்று இன்னொரு இடத்திலே வைத்து விட்ட காரணத்தினால், அந்த மூட்டை கள் கடத்திவைக்கப்பட்ட இடம் போலீசாரால் சீல் வைக்கப் பட்டதென்றும், அவர்மீது இருக்கின்ற வழக்கிற்காக அவர் கைது செய்யப்படாத நிலையில் அவரே வந்து சர ணடைந்து விட்டார் என்றுதான் செய்திகள். மேலும், தகவல்கள் எனக்குக் கிடைத்த பிறகு வேண்டுமானால் அதைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன். வழக்கு இருக்கிற காரணத் தால் விவரமாகச் சொல்ல நான் விரும்பவில்லை.

திரு. சுவாமிதாஸ் அவர்கள்—கன்னியாகுமரி மாவட்டத் தினுடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்—ஒரு பெரிய குற்றச் சாட்டைச் சொன்னார்கள். அங்கே தச்சம் பறம்பு என்ற ஒரு ஊரில் 3½ இலட்சம் ரூபாய் அளவுக்குத் தேவையின்றிச் செலவு செய்துவிட்டார்கள். அது, முன்னேற்றக் கழகத் தைச் சேர்ந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவருடைய ஊர். ஆகவே, செலவு செய்து விட்டார்கள் என்று குறிப்பிட்டார் கள். நிலைமை என்ன வென்றால்—இந்திய நாட்டினுடைய விடுதலை வெள்ளி விழாவைக் கொண்டாடுவதற்காகத் தமிழ்

நாட்டிலே இருக்கிற 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களும்—அந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே உள்ளவர்கள் ஒரு கிராமத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து—அதைநல்ல கிராமமாகச்—செம்மையான கிராமமாக—தூய்மையான கிராமமாக—ஆக்குவதற்கு முனையவேண்டுமென்று இந்திய அரசு மாநில அரசின் சார்பாக ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்தது. அதற்கேற்பத் தமிழ் நாட்டில் உள்ள 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலிருந்தும் 374 கிராமங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன. எப்படி அங்கே தச்சம் பறம்பு என்ற கிராமம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதோ அதைப்போலவே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், 9 கிராமங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும், தேந்தெடுக்கப்பட்டிருக்குமென்றே நான் கருதுகிறேன். அப்படி அகத்தீசுவரத்திலே, முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தலைவர் இல்லாவிட்டாலும், அங்கேயும் ஒரு கிராமம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவர் சொன்னார் 3 லட்சம் ரூபாய் திட்டம். 44 ஆயிரம்ரூபாய் செலவாகிவிட்டதென்று, உண்மையென்னவென்றால் திட்டம் 77 ஆயிரம் ரூபாய் இன்னும் மத்திய அரசிடமிருந்து அதுபற்றிய தாக்கீது எதுவும் வராத காரணத்தால் அந்த வேலையேஆரம்பிக்கப் படவில்லை. எதுவும் செலவு செய்யப்படவில்லை, என்பதை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுவாமிதாஸ் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ளுவேன்.

திரு பொன்னப்ப நாடார் : தச்சம்பறம்பு என்ற கிராமத்தில் 235 பேர்கள்தான் வாக்காளர்களாக இருக்கிறார்கள். அது ஒரு சிறு கிராமமாக இருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினைச் சார்ந்த சேர்மன் இருக்கிறார் என்ற காரணத்தினால்தான் அதைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு வந்து இருக்கிறது. 10 ஆயிரம் பேர்களுக்குமேல், இருக்கிற பெரிய கிராமங்கள் எல்லாம் இருக்கிற போது ஏன் இதைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள்?

மாண்புமிகு முதல்வர் : அந்தக் கிராமத்தில் 235 பேர்கள் இருப்பதாக திரு பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆனால், எனக்கு வந்திருக்கிற தகவல் 2,074 பேர்கள். எது சரியென்று பிறகு சரி பார்த்துக்கொள்கிறேன். அங்கே மக்கள் தொகை 2,074 பேர்கள் என்றும் அதிலே 80 சதவீதம் பேர்கள் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் இருக்கின்றனர் என்றும் தகவல் வந்திருக்கிறது. நான் இப்போதே வாதிட விரும்பவில்லை, எது சரி என்று நானும் விசாரிக்கிறேன். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் விசாரிக்க வேண்டும். பிறகு கிடைக்கும் தகவலை ஒருவரொடொருவர் பரிமாறிக் கொள்வது நல்லது. 42 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகிவிட்டது என்று சொன்னார்கள். இன்னும் ஒரு பைசாக்கூடச் செலவாகவில்லை என்ற தகவல் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கேரளாவைப் பாருங்கள்

நம்முடைய நண்பர் தங்கமணி அவர்கள் இங்கே சோசலிசத்திட்டங்கள் எதுவும் நிறைவேறவில்லை, எல்லாத் திட்டங்களையும் கேராளவில்தான் நிறைவேற்றுகிறோம். இங்கே தனியார்களை வளர்க்கிறீர்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். பஸ்களைத் தேசிய மயமாக்கிய பொழுது கூட, ஏதோ டி.வி.எஸ்.சுக்குக் கொடுத்ததைவிட ஏ.பி.டி.க்கு அதிகமாகக் கொடுத்து விட்டோம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். டி.வி.எஸ். கம்பெனியின் பஸ்கள் ''பார்கோ'' இயந்திரங்கள். ஆனால், ஏ.பி.டி.யின் இயந்திரங்கள் உயர்ந்தவைகள், 'பென்ஸ்' வண்டிகள். அதை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்னொன்று, டி.வி.எஸ்.சுக்குக் கொடுத்த இழப்பீடு 1,25,42,741 ரூபாய்; அதிகமாகக் கொடுத்து விட்டோம் என்று சொல்லக் கூடிய ஏ.பி.டி.க்குக் கொடுத்து இருப்பது 56,82,378 ரூபாய். 346 வண்டிகள் டி.வி.எஸ். இடமிருந்து எடுக்கப்பட்டன. அந்த 346 வண்டிகளில், ''பார்கோ'' வண்டிகள் அதிகம். ஏ.பி.டி. யிடமிருந்து எடுக்கப்பட்ட 112 வண்டிகளில் 'பென்ஸ்' வண்டிகள் பெரும்பான்மையான வண்டிகள். இந்த விளக்கத்தை நான் அவர்களுக்கு அளிக்க விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இந்த ஒரு கோடி 25 இலட்சம் ரூபாயில் பிராவிடன்ட் பண்ட் மற்றவைகள் போக ஒரு கோடிக்கும் கம்மியாகக் கொடுக்கப்பட்டது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு முதல்வர் : கேரள மாநிலத்திலேதான் பொதுத்துறை வேகமாக வளர்கிறது. தனியார் துறை இல்லை. ஆனால், இங்கேதான் தனியார் துறை வளர்க்கப்படுகிறது என்ற போக்கிலே சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். கேரளாவில் பிர்லாவின் தொழிற்சாலை வரவேண்டுமென்று வரவேற்புக் கொடுத்து அழைத்து வந்து அங்கே பிர்லாவின் தொழிற்சாலை நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை திரு. கே.டி.கே தங்கமணி அவர்கள்மறந்திருக்கமாட்டார்கள் என்று நம்புகின்றேன். அது மட்டுமல்ல, சில்க் பேக்டரி ஒன்றை நடத்தி வருவதும் தனியார் நிறுவனம்தான். டியூப் லைட் செய்கின்ற டோஷிபா-ஆனந்த்என்றபெயரில் ஒரு தனியார் நிறுவனம் சமீப காலத்தில் தொழில் தொடங்கி நடத்தி வருகிறது என்பதையும் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். 'பிரிமியர் டயர்ஸ்' என்ற ஒரு குஜராத்தி நிறுவனம் எர்ணகுளத்தின் அருகில் ஒரு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தியுள்ளது. கேரளத்தில் பல கயிறு தொழிற்சாலைகள் தனியார் துறையில் தான் இப்போதும் உள்ளன. எனவே, கேரளாவில் தனியார்துறை முழுவதையுமே தேசிய மயமாக்கிவிட்டார்கள் என்று கூறுதது பொருத்த முடையதல்ல என்பதற்காகத்தான் நான் இதை எடுத்துச்சொன்னேன்.

ஏன் போய்ச் சேர்ந்தார்கள்?

கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களின் பேச்சிலே பெரும் பகுதி, ஆளுங்கட்சி இரண்டாகப் போய்விட்டது என்ற கவலையை உள்ளடக்கியதாக இருந்தது. மற்றக்கட்சிகள் இரண்டாகப் போனபோது நாங்கள் போய்ச் சேரவில்லை. ஆனால், ஆளுங்கட்சி இரண்டாகப் போனபோது நாங்கள் ஏன் போய்ச் சேர்ந்தோம் தெரியுமா என்ற கேள்வியை எழுப்பினார்கள். இங்கே ஆளுங் கட்சி இரண்டாக ஆகிவிட்டது ஆகவே போய்ச் சேர்ந்தோம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். என்னுடைய அருமை நண்பர் திரு. எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் அதிருஷ்டக்காரர். அவர்கள் இங்கே வராவிட்டாலும், அவரைப் பற்றிப் புகழ்ந்து பேசுவதற்கு அவருடைய கட்சியைச் சேர்ந்த எம்.எல்.ஏ.க்கள் இங்கே வராவிட்டாலும், அவ்வளவு பேருடைய பொறுப்பையும் திரு கே. டி. கே தங்கமணி அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டு, எம். ஜி. ஆர். அவர்களுடைய சிலாக்கிய குணங்களை, அவருடைய தியாகத்தை, அவருக்கு மக்களிடத்திலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற சக்தியை, பெருமையை, செல்வாக்கை இங்கே எடுத்துச்சொன்னதற்காக, உள்ளபடியே என்னுடைய பழைய நண்பர் என்ற பெயரால் எம். ஜி. ஆர். அவர்களின் சார்பாக என்னுடைய பணிவன்பான நன்றியைத் திரு, கே. டி. கே தங்கமணி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளப் பெரிதும் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். எவ்வளவோ அதிகமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். காந்திக்குக்கூட இவ்வளவு கூட்டம் வந்ததில்லை என்று கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் ஒரு கூட்டத்திலே பேசியதை நான் பத்திரிகையிலே படித்தேன். என்னென்னவோ நடந்துவிட்டது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இந்த இரண்டு, மூன்று மாத காலங்களில் நாடே அல்லோல கல்லோலப்பட்டுவிட்டது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நான் இல்லையென்று அதை மறுக்கவில்லை. அன்றைக்குப் பேசிய திரு டென்னிஸ் அவர்கள் மிகவும் அழகாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் ஏறிச் சென்ற ஒரு பஸ்ஸை வழியிலே அ.தி.மு.க உறுப்பினர்கள்—அந்தக் கட்சியைத் சேர்ந்தவர்கள் மறித்தார்கள் என்றும், பிறகு நிறுத்திவிட்டார்கள் என்றும், ஏன் பஸ்ஸை நிறுத்திவிட்டீர்கள் என்று டிரைவரையும், கண்டக்டரையும் கேட்ட போது, நிறுத்தாவிட்டால் அடிப்பார்கள், பஸ்ஸைக் கொளுத்திவிடுவார்கள் என்றும் சொன்னார்கள் என்ற தகவலை நம்முடைய திரு. டென்னிஸ் அவர்களே இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

காமராஜரோடு உறவா ?

இதை நான்சொன்னால் ஏதோ ஸ்தாபன காங்கிரசுக்கும், திராவிடமுன்னேற்றக்கழகத்திற்கும் மறைமுகமான ஓர் உறவு இருப்பதாக யாரும் பழிக்கக் கூடும். அதற்காகவே நிரம்ப

அதிகமாகத் தாக்குகிறார்கள். காமராஜர் அவர்களை நான் இந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு, என்னுடைய வீட்டுத் திருமணத்தைத்தவிர வேறு எந்த இடத்திலும் சந்தித்ததும் கிடையாது. பேசியதும் கிடையாது. ஆனால், காமராஜர் கருணாநிதிக்கு அண்ணன்; இது புரட்சி நடிகர் எம். ஜி. ஆர். அவர்களுடைய திட்டவட்டமான அறிவிப்பு. எதிலே? ஊழலில். கருணாநிதி ஊழலில் தம்பி, காமராஜர் கருணாநிதிக்கு அண்ணன். வேடிக்கை என்னவென்றால், அவர் உங்களைப் பார்த்து, ஊழல் மன்னர்கள் என்று சொல்கிறார். நீங்கள் எங்களைப் பார்த்து, ஊழல் மன்னர்கள் என்று சொல்கிறீர்கள். இப்படி ஒருவருக்கொருவர் ஊழல் மன்னர்கள்—ஊழல் மன்னர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறோம். இன்றைக்கு நடந்த வேடிக்கை என்னவென்றால் கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கடைசியாக, பன்சிலால் ஒன்றும் நம்பர் ஊழல் மன்னர் என்று சொல்லிவிட்டார். அதை ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் எல்லாம் காதாரக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அதை நான் கவனித்தேன்.

இராஜாஜி சொன்னாரா ?

ஆகவே, இப்படி ஒருவருக்கொருவர் ஊழல் மன்னர்கள்—ஊழல் மன்னர்கள் என்று கூறிக்கொண்டிருப்பது பொருத்தந்தானா? இது எங்கே கொண்டுபோய் விடும்? காமராசரே சொல்லியிருக்கிறார் என்று புத்தகத்திலிருந்து படித்துக் காட்டினேனே! இன்னொருவரைப் பார்த்து ஊழல் பேர்வழி என்று சொல்பவர்தான் சரியான ஊழல் பேர்வழி என்று காமராசரே சொல்லியிருக்கிறாரே? அந்தப் பெருந்தலைவரின் பொன்மொழியை, எதை ஏற்றுக்கொண்டாலும் ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டாலும், இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டாமா? அவரையும் ஊழல் பேர்வழி என்று சொல்லி, எங்கள் அண்ணாவையும் சேர்த்து எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் சொன்னார்கள். இராஜாஜியிடத்தில் நான் கேட்டபொழுது, நீ இந்த ஊழல் ஒழிப்பு இயக்கத்தை 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஆரம்பித்திருக்க வேண்டுமென்று இராஜாஜி அவர்கள் சொன்னார்களாம். இராஜாஜி அவர்கள் அப்படிச் சொன்னார்களோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், பத்திரிகைகளிலும், இராஜாஜியின் மறைவுக்குப் பிறகு வானொலியிலும் சொன்னார்கள். இராஜாஜி அவர்கள் அப்படிச் சொன்னாரோ என்னவோ எனக்குத் தெரியவில்லை. அவர்கள் மறுத்துக்கூட இருக்கலாம். ஆனால், திரு. எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் இராஜாஜி மறுத்த பிறகும் அவர்கள் மறைந்த பிறகும் சொன்னார்கள். இதைப் பத்தாண்டுக் காலத்திற்கு முன்பே ஆரம்பித்திருக்க வேண்டுமென்றால், காமராசர் காலத்திலிருந்து, பக்தவத்சலம் காலத்திலிருந்து, அறிஞர் அண்ணா காலத்திலிருந்து இந்தக் காலம் வரையில் ஊழல் நடந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது என்பதை

ஏற்றுக் கொண்டதைப்போல எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் பல அறிக்கைகளிலே அதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒருவருக்கொருவர் ஊழல்—ஊழல் என்று பேசிக் கொண்டேயிருப்பதிலே எந்தப் பயனும் இல்லை.

ஏன் கமிஷன்?

கமிஷன் வை, கமிஷன் வை, கமிஷன் போடு என்று. யாரைப்பார்த்தாலும் கமிஷன் போடு கமிஷன் போடு என்று கேட்டால், நாங்கள் யாரிடத்திலேயிருந்து கமிஷன் வாங்கினோம்? வாங்கினாலல்லவா கமிஷன் போட. கமிஷன் போடு, கமிஷன் போடு என்றால் என்ன வேடிக்கை? விசாரணைக்குழு போடுவதற்கு மத்திய அரசுக்கு அரசியல் சட்டத்திலே இடமில்லை என்று சொல்லுகிறோம். அரசியல் சட்டத்திலே இடமில்லை என்று சொல்லும் நேரத்தில்.... ...

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இதே மன்றத்தில் தான் நீங்கள் சொன்னீர்கள். சான்றுகள் இருந்தால் சொல்லுங்கள், விவரங்கள் இருந்தால் சொல்லுங்கள், அப்படிச் சொன்னால் நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று சொன்னீர்கள். ஆகவே தான் முறையாக, சட்டப்படி, விவரங்களையெல்லாம் சேகரித்து, இப்படிக் கமிஷன் போட வேண்டுமென்று மத்திய அரசிடம் கொடுத்தோம். அதுதான் முறை. இல்லாவிட்டால் தெருவிலே நின்று பேசிக்கொண்டிருக்கலாம். முறையாகத் தயாரித்து மத்திய அரசுக்குக் கொடுத்தபிறகு மத்திய அரசைக் கமிஷன் போட வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். இன்னமும் அப்படிச் சொல்லிக்கொண்டுதான் இருப்போம்.

மாண்புமிகு முதல்வர் : இதற்குப் பலமுறை பதில் சொல்லியாகி விட்டது.

திருமதி அனந்தநாயகி : விசாரணைக் கமிஷன் போட வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம். ஆனால், உங்கள் கட்சியிலே உள்ள அங்கத்தினர்கள் சொல்லுவது வேறு, அது வியாபாரிகள் சொல்லும் கமிஷன். அதை இதோடு சொல்வது எப்படி நியாயமாகும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

மாண்புமிகு முதல்வர் : பல விஷயங்கள் உங்களுக்குப் புரியாது. என்ன செய்வது?

விசாரணைக்குழு அமைப்பதற்கு அரசியல் சட்டத்திலே இடமில்லை என்று சொன்னால் அதை—அண்ணா அவர்களுடைய பல பேச்சுக்களை இங்கே எடுத்துப் படித்துக் காட்டிய திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களுக்கு ஞாபகப் படுத்துவேன்—இந்தக் கருத்தை எங்கள் தலைவர் அண்ணா அவர்கள் மத்திய அரசுக்குத் தமிழக அரசின் சார்பிலே எழுதியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசினுடைய உள்துறை

அமைச்சராக இருந்த திரு. சவான் அவர்கள் 'லோக்பால்' என்ற அமைப்பை நிறுவிட எண்ணம் கொண்டு மாநில அமைச்சர்களிடத்தில் கருத்தை யறிந்தார்கள். அப்பொழுது ஒரிசாவின் முதலமைச்சராக இருந்த சிங்தேவ் அவர்கள்—சுதந்திராக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், என்ன எழுதினுர்கள், சவான் அவர்களுக்கு! அறிஞர் அண்ணு அவர்கள், தமிழகத்தின் முதல்வராக இருந்த எங்கள் தலைவர், என்ன எழுதினுர்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.
அண்ணு சொன்னுர்கள்,

"Constitutionally the Central Ministers are under the control of the Prime Minister and the State Ministers are under the control of the Chief Minister—The Chief Minister is independent of Prime Minister and Home Minister. So the Chief Minister will be the authority of the State Ministers."

இது அண்ணு சொன்ன கருத்து. அதே நேரத்தில் ஏப்ரல் 10-ஆம் தேதி 1968-ஆம் ஆண்டில் திரு சவான் அவர்களுக்கு ஒரிசாவின் முதலமைச்சராக இருந்த சிங்தேவ் அவர்கள் எழுதினுர்கள்,

"It may not be keeping with the demands of Constitutional propriety that the observance of the code of conduct by the Chief Minister should be entrusted to the Prime Minister and the Union Home Minister. In order to develop proper democratic practices the State Legislature should be the authority for enforcing the observance of the code of conduct by the Chief Minister in the same way as the Parliament is the authority for ensuring the observance of the code by the Prime Minister."

ஓர் அரசின் முதலமைச்சர் நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றுவதை மேற்பார்வை செய்யும் பொறுப்பை, நாட்டின் பிரதமரோ, அல்லது உள்துறை அமைச்சரோ ஏற்றுக்கொள்வது என்பது அரசியலமைப்பின் அடிப்படைக்கு உகந்ததாகாது. அரசியல் நெறிமுறைகள் வழுவாமல், நாட்டின் பிரதமர் செயல்படுகிருரா, இல்லையா என்பதைக் கண்காணிக்கும் பொறுப்பு எப்படி நாடாளுமன்றத்திற்கு இருக்கிறதோ, அதைப் போலவே, ஒரு மாநிலத்தின் முதலமைச்சர் நெறிமுறைகள் வழுவாமல் நடக்கிருரா, இல்லையா என்பதைக் கண்காணிக்கும் பொறுப்பும், அதிகாரமும் படைத்தது அந்த மாநிலச்சட்டமன்றந்தான். இதுதான் சிறந்த ஜனநாயகப் பண்புகளை வளர்க்க ஏதுவாக இருக்கும் என்று ஒரிசா முதலமைச்சர் சிங்தேவ் அவர்கள் கடிதம் எழுதி திரு சவான் அவர்களுக்கு அனுப்பியிருக்கிருர்.

பிறகு 23—3—1968-ல் அண்ணு அவர்கள் அமைச்சரவையை கூட்டி அருமை நண்பர் மதியழகன் உள்ளிட்ட

அமைச்சரவையைக் கூட்டி முடிவெடுத்தார்கள். அந்த முடிவை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பினர்கள்.

"The Council have examined the suggestion in detail and have decided not to agree to it on various grounds including the ground that the institution of Lokpal as contemplated will imfringe on the State's autonomy guaranteed by the Constitution."

அது மாத்திரமல்ல. கடிதம் எழுதினர்கள். 2—6—1968-ல் திரு சவானுக்கு அண்ணு அவர்கள் கடிதம் எழுதினர்கள்.

"We feel that the setting up of a Lokpal as contemplated by A.R.C. would imfringe on the State's Autonomy as envisaged in the Constitution and as such we would advise against it."

என்று கடிதமே எழுதினர்கள். நாங்கள் அண்ணு சொன்ன அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில்தான் இன்றைக்கும் மத்திய அரசுக்கு அந்த உரிமை இருக்கிறதா என்கிற கேள்விக் குறியை எழுப்புகின்றேமே அல்லாமல் வேறல்ல என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுவேன்.

நான் தெரிந்துகொள்ளாததா?

ஆகவே, மத்திய அரசு ஒரு விசாரணைக் குழுவைப் போட வேண்டும், போடவேண்டுமென்று சொல்வது—இன்றைக்குத் திராவிட முன்னேற்றக்கழக அரசு உங்களுக்கு வெறுப்பாக இருக்கலாம். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு உங்களுக்குப் பிடிக்காமல் இருக்கலாம். தங்கமணி அவர்களுக்கு இங்கே உட்கார்ந்திருக்கும் நாங்கள் பிடிக்காமல் பின்னல் இருப்பவர்கள் மீது புதிய ஆசை பிறந்திருக்கலாம். 'கருணநிதி சர்க்கார் ராஜிஞமா செய்யட்டும்; கழக சர்க்கார் வரட்டும்' என்று அவர் சொல்லுகிறார். இந்த வேலை எல்லாம் நான் தெரிந்து கொள்ளாத வேலை அல்ல. இது எதற்காக நடைபெறுகிற முயற்சி என்பதை நான் புரிந்துகொள்ளாதவன் அல்ல. ஆகவே கருணநிதி இருப்பதா? நெடுஞ்செழியன்-இருப்பதா? அன்பழகனு? நடராசனு? சத்தியவாணி முத்தா? மற்றவர்களா? என்பதை நிர்ணயிக்க வேண்டியவர்கள் எங்களுக்குப் பின்னல் இருக்கிற 176 பேரே அன்னியில் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியினுடைய தலைவர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் அல்ல.

இவர்கள் இந்தக் கட்சியினுடைய யோசனைகளை—கட்சித் தலைவர்களுடைய யோசனைகளை ஏற்பவர்கள். அதைப் போலவே கட்சியிலே இருக்கின்ற கீழ்மட்டத் தொண்டர்களிலேயிருந்து பொதுக்குழு, செயற்குழு, அங்கேயிருக்கும்

ஜனநாயக முறைப்படி அந்த யோசனைகளைத்தான் நாங்கள் ஏற்பவர்களே தவிர வேறல்ல என்பதையும் திட்டவட்ட மாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு வெறுப்பின் காரணமாகச் செய்து விடுகிறோம். இதையே ஒரு கொள்கையாக ஏற்றுக் கொண்டு வருங்காலத்திலே இந்தியாவிலே மத்திய அரசில் ஒரு கட்சியும் மாநில அரசுகளில் வேறு கட்சியும் இருந்தால் அந்தக் கட்சியை மாநிலஅரசிலிருந்து துரத் துவதற்கு விரட்டுவதற்கு ஒரு நான்கு எம்.எல்.ஏக்களைப் பிடித்து இரண்டு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைப் பிடித்து ஒரு புகார் கொடு உடனே 'விசாரணைக் கமிஷன் போடு கிறோம், உடனே ராஜினுமா செய்' என்று கிளர்ச்சி செய்து அந்த அரசை ஒழித்து விடலாம், அழித்து விடலாம் என்ற மனப்பான்மை இன்றைக்கு இருக்கின்ற இந்திரா காந்திக்கு அல்ல—என்றைக்கோ அமைகின்ற மத்திய அரசுக்கு, அது எந்தக்கட்சியாக இருந்தாலும்—அந்தக்கட்சிக்கு ஏற்பட்டால் நிலைமை என்னுகும் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

இவைகளைச் சொல்லுகின்ற காரணத்தால் தவறுகள் நடைபெற வேண்டுமென்று நான் அனுமதிப்பவன் அல்ல தவறுகள் நடைபெறுகிறது என்றால் அதற்குரியவர் யாராக இருந்தாலும், யார் அதைச் செய்தாலும் என் அண்ணன் தம்பியாக இருந்தாலும், பெற்ற பிள்ளையாக இருந்தாலும் நடவடிக்கை எடுப்பேன் என்பதை பலமுறை இங்கே சொல்லி யிருக்கின்றேன். என் உயிரனைய நண்பர்கள்மீதும் அப் படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டிருக்கிறேன் என்பதற்குப் பல்வேறு உதாரணங்களைக் காட்டமுடியும்.

புதிய சட்டம்

அந்த அடிப்படையில்தான் நேற்று முன்தினம் அறிவித் திருக்கிறேன். பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டவர்கள் மீது குற்றங்குறைகள் சொல்லப்பட்டால், புகார்கள் சொல்லப் பட்டால் அதை விசாரிப்பதற்கான ஒரு கமிஷனை மாநில அள வில் நியமிக்க ஒரு சட்டத்தை இந்த அவையில் நாம் நிறை வேற்ற வேண்டும் அதைப்பற்றி அறிவிக்க இருக்கிறேன். என்றுசொன்னேன், அதனுடைய சுருக்கத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாடு பொதுப்பணி ஆற்றுவோர் (குற்ற நடத்தை) சட்டம் என்ற பெயரில், சட்டமுன் வடிவு ஒன்று இன்று சட்ட மன்றத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இச் சட்டத்தின் கீழ் தமிழ்நாட்டில் முதலமைச்சர், அமைச்சர் கள், சட்டப் பேரவை மேலவை உறுப்பினர்கள், மாநகராட்சி மேயர், துணை மேயர், மாநகராட்சிகளின் நிலைக் குழு,

அல்லது இதரக் குழுக்களின் தலைவர், நகராட்சிகளின் தலைவர், துணைத் தலைவர், நிலைக் குழு அல்லது இதரக் குழுக்களின் தலைவர், ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தலைவர், துணைத் தலைவர், ஊராட்சி மன்றங்களின் தலைவர், துணைத் தலைவர், இதரக் குழுக்களின் தலைவர், மாநகராட்சி, நகராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றிய , ஊராட்சி மன்ற உறுப்பினர்கள் ஆகியோர் வருவார்கள். இவர்கள் மீது லஞ்சக் குற்றச்சாட்டுகளை இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் விசாரிக்கலாம். உயர்நீதி மன்ற நீதிபதித்தகுதியுள்ள நீதிபதி ஒருவர் நியமிக்கப்படுவார். இந்த நீதிபதி முன் குற்றச்சாட்டுகளை யார் வேண்டுமானலும் சமர்ப்பிக்கலாம். குற்றம் சாட்டுபவர்கள் அதற்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

நீதிபதி விசாரித்துத் தரும் தீர்ப்பின் மீது அவர்கள் மீது நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும், லஞ்ச, ஊழல் குற்றச் சாட்டுகளை விசாரித்துத் தீர்ப்பளிக்க இந்த அமைப்புப் பயன் படும்.

இந்தச் சட்டம் இந்த அவையில் விவாதிக்கப்படவிருக் கிறது. அதற்கு முன்னல் பொறுக்குக் குழுவுக்கு விடலாம் என்ற நிலை இருக்கிறது. இதிலே வந்திருக்கிற இவ்வளவு பேரும் இடம் பெறலாமா ? இன்னும் யாரையாவது இணைத்துக் கொள்ளலாமா ? என்பதையெல்லாம் அந்தப் பொறுக்குக் குழு (செலக்ட் கமிட்டி) ஆராய்ந்து விவாதித்துச் சட்டத்தை நிறைவேற்ற இருக்கிறோம்.

இதே வேலையா ?

ஆகவே, பொழுதுதோறும், பொழுதுதோறும் செய்ய வேண்டிய பல வேலைகளை விட்டுவிட்டு இதே வேலையில் எல்லோரும் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்க வேண்டாமென்று மிகுந்த பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதைச் சொல்லுகின்ற காரணத்தால் சிலபேர் கவரப் படுகிருர்கள் என்று தங்கமணி அவர்கள் சொன்னதுபோல், அவர்களுக்கு மக்கள் செல்வாக்கு அதிகமாக இருக்கிறது என்று நாம் நம்பத்தயாராக இல்லை. கிரிக்கெட்மாட்ச்பார்த் தோம், எல்லோருந்தான் பார்த்தோம். நானும் பார்த்தேன், நாவலரும் பார்த்தார், மற்ற அமைச்சர்களும் பார்த்தார் கள். இரண்டு, மூன்று நாட்கள்கூடத் தொடர்ந்து பார்த் தேன். அதிலே 11 பேர் ஆடுகிருர்கள். இரண்டுபேர் பாட் செய்கிருர்கள். பார்க்கின்ற ரசிகர்கள் ஐம்பதாயிரத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் இருக்கிருர்கள். அங்கே ஒரே ஒரு ஆள் மாத்திரம் தினந்தோறும் பாவாடை கட்டிக்கொண்டு கையில் தகர டப்பாவை வைத்துக் கொண்டு ஆட்டம் போட்டுக்கொண்டிருக்கிருன். ஐம்பதாயிரம் ரசிகர்களும் ஆட்டத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தவர்கள் தூரதிருஷ்டிக்

கண்ணுடி வைத்துக்கொண்டு பார்ப்பவர்கள் உள்பட கொஞ்ச நேரம் மேட்சைப் பார்த்துவிட்டுக் கொஞ்சநேரம் அந்தப்பக்கமும் கண்ணைத் திருப்புகிறுர்கள். அவன் எண்ணிக்கொள்வதா? அந்த ஐம்பதாயிரம் பேரும், ஆடுகின்ற சந்திரசேகரையோ, பிரசன்னுவையே, பிளச்சரையே, லூயிசையோ, பட்டோடியையோ கவனிக்காமல் என்னைத்தான் கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறுர்கள் என்று அவன் எண்ணிக்கொண்டால் எவ்வளவு பெரிய பைத்தியக்காரத்தனமோ அவ்வளவு பெரிய பைத்தியக்காரத்தனமாக இருக்கக்கூடும் என்பதை மாத்திரம் தெரிவித்து, ஆளுநர் அவர்கள் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது கொடுக்கப்பட்ட திருத்தங்களைத் திரும்பப் பெற வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு இந்தஅளவோடு அமைகிறேன். வணக்கம்.

சட்ட மன்றத்தில் மாண்புமிகு முதல்வர் பேசியதாவது :

சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே!

இன்று இந்த அவையிலே வேறு சில முக்கியமான மசோதாக்கள் விவாதிக்கப்பட இருக்கின்றன. காலையிலே சட்டப்பேரவையில் இரண்டரை மணி நேரம் வரையிலே அந்த மசோதாக்கள் விவாதத்திற்கு உரிய நேரத்தை எடுத்துக் கொண்டிருப்பதையும் நான் நன்ருக அறிவேன். ஆகவே, இந்தப் பதில் உரை நீண்டு விடாமல் வெகு விரைவிலேயே நான் முடித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆளுநர் அவர்களுடையஉரையில், மூதறிஞர்இராஜாஜி அவர்களுடைய மறைவுக்கு இரங்கல் தெரிவித்ததோடு, அவருடைய இழப்பினுல் தமிழ்நாடும் இந்தியப் பெருநாடும், அனைத்துலகத்திலே பல்வேறு நாட்டு அரசியல் வல்லுநர்களும் எந்த அளவுக்கு மனம் உடைந்தார்கள் என்பதனை நாம் அனைவரும் நன்ருக அறிவோம். அந்த மூதறிஞருக்கு நினைவுச் சின்னங்களை, மண்டபங்களாகக் கட்டுவதிலே மாத்திரம் நம்முடைய பொறுப்பு நின்றுவிடவில்லை என்பதனையும், அவர் மிகப் புனிதமாகப் போற்றி வந்த மதுவிலக்குக் கொள்கையைத் தமிழ்நாட்டிலே மீண்டும் அமுலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்ற கருத்தையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் இங்கே எடுத்துரைத்து இருக்கிருர்கள். நான் அது பற்றி அடிக்கடி இந்த அரசின் கருத்தை எடுத்துச் சொல்லிவந்து இருக்கின்றேன் என்ருலும், இராஜாஜி அவர்கள்இந்தியப்பெருநாட்டின் ஒருதேசியச் சொத்து என்கின்ற அளவில் தேசிய அளவிலேயே அவருக்கு இருக்கக்கூடிய நினைவுச் சின்னமாக இந்தியா முழுமைக்கும் மது விலக்குக் கொள்கை அமுல் ஆகின்ற அந்த ஒரு நல்ல நாள் விரைவிலே வரவேண்டும் என்கின்ற ஒரு விழைவினை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆளுநர் உரையிலே மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித்தலைவர்அவர்களும், பல்வேறு கட்சிகளுடைய தலைவர்களும், உறுப்பினர்களும், மிகக்கடுமையாகக் கண்டனத்தை, பல குற்றச் சாட்டுக்களை, குறைபாடுகளை இங்கே எடுத்துரைத்திருக்கின்ருர்கள். குறிப்பாக நம்முடைய சுதந்திராக் கட்சியினுடைய தலைவர் மாண்புமிகு சா. கணேசன் அவர்கள் 'முக்கியமான நேரங்களிலே அமைச்சர்கள் அவைக்கு வருவதில்லை' என்று கூடக் குற்றம் சாட்டி

ளுர்கள். நான் அப்போழுதே அவரிடத்திலே கேட்டுக் கொண்டேன். நான் பதில் அளிக்கின்ற நேரத்திலே நீங்கள் அவசியம் இங்கே இருப்பீர்களா என்று கேட்டுக்கொண்டேன். நிச்சயமாக இருப்பேன் என்று அவர்கள் சொன்னுர்கள். தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலே என்று கருதுகின்றேன். அவர்கள் இந்த அவைக்கு இன்றைக்கு வரவில்லே. ஆகவே, தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலே யாருக்கும் ஏற்படுகிறது என்ப தற்கு இது எடுத்துக் காட்டாக அமைந்திருக்கிறது. (இறுதி யாக முதல்வர் பேசும் போது இது பற்றி அறிவித்தது வருமாறு: நான் பேச்சை முடித்து உட்கார்ந்த பிறகு தான் கேள்விப்பட்டேன். திரு சா. கணேசன் அவர்கள் வராததைப் பற்றிச் சொன்னேன். அவர்களுடைய பேரக் குழந்தை காலமாகி விட்டதால் வராததாகக் கேள்விப் பட்டேன். ஆகவே, முதலில் நான் தெரிந்து கொள்ளாமல் சொல்லிய சில கருத்துக்களுக்காக வருத்தப்படுகிறேன்.)

இந்த அவை ஜனநாயக மரபை நேர்மையான முறையில், நாகரீகமான வகையில் கடைப்பிடித்து வருகின்ற பெயரினே யும், புகழினேயும் நீண்ட நெடுங்காலமாகக் கட்டிக் காத்து வருகின்ற அவையாகும். இந்த அவையிலே மிகப் பெரியவர்களெல்லாம் கருத்துக்களே வழங்கி யிருக்கின்ருர்கள். நாட்டு மக்களுடைய குரலே எதிரொலித்து இருக்கின் ருர்கள். அரசு எப்படி யெப்படிச் செயல்பட வேண்டுமென்று அறி வுரைகளேயெல்லாம் வழங்கி யிருக்கின்ருர்கள்.

அவர்களேப் பின்பற்றி இன்றைக்கும் இந்த அவையிலே பெரிய வர்கள்பலரும் வீற்றிருக்கின்ருர்கள். வயதிலே இளேயவர்களா ளுலும், நல்ல முதிர்ந்த அனுபவம் உடையவர்களும் இந்த அவையிலே பலர் வீற்றிருக்கின்ருர்கள். கருத்துக்களே எடுத்துச் சொல்லுகிற நேரத்தில் ஆர்ப்பாட்டம் இல்லாமல், ஆரவாரம் இல்லாமல், கருத்துக்களே எடுத்துச் சொல்கின்ற அமைதியான முறை ஒன்று. கருத்துக்களே எடுத்துச் சொல் லும்போது ஆர்ப்பாட்டமும், ஆரவாரமும் இருந்தால்தான் அந்தக் கருத்துக்களுக்கு விளம்பரம் கிடைக்கும். கருத்துக் களுக்குக் கிடைக்கிறதோ இல்லேயோ, அட்லீஸ்டு, தனக் காவது விளம்பரம் கிடைக்கும் என்று எண்ணுகின்ற மற் ருெரு முறை உண்டு. இந்தப் பெருமை மிகுந்த அவையைப் பொறுத்தவரையில் கருத்துக்களுக்கு விளம்பரம் கிடைக்க வேண்டும் என்பதிலே மிகுந்த அக்கறை கொண்ட உறுப் பினர்கள் வீற்றிருக்கின்றீர்கள் என்பதை எண்ணி நான்

CONNEMARA PUBLIC LIBRARY
25 FEB 1973

மிகுந்த பெருமை அடைகின்றேன். சதங்கை, காலிலே கட்டப்பட்டிருந்தாலும், அதனுடைய சங்கீத நாதம் அனைவராலும் பாராட்டப்படும். கையிலே இருக்கிற தகர டப்பாவிலே கூழாங்கல்லைப் போட்டுத் தலைக்கு மேலே எடுத்து ஆட்டினால், அது உயரத்திலே சத்தம் கேட்டாலும், அந்த நாதத்தை யாரும் விரும்ப மாட்டார்கள். ஆகவே, காலிலே இருக்கிற சதங்கையினுடைய நாதம் பெருமைக் குரியதாகவும், தகர டப்பாவிலே போட்டு ஆட்டுகின்ற கூழாங்கல்லினுடைய நாதம் - அதை நாதம் என்று கூடச் சொல்ல மாட்டார்கள்- சத்தம் என்றுதான் சொல்வார்கள்; ஆகவே, சத்தத்திற்கும் சங்கீத நாதத்திற்கும் வித்தியாசம் தெரிந்துகொண்டு, கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்கின்ற அந்த அரிய உள்ளத்தைப் பெற்றிருக்கின்ற பெரியவர்களும், பெரும் உள்ளம் படைத்தவர்களும் வீற்றிருக்கின்ற இந்த அவையில் ஆளுநர் உரையின்மீது எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட பல்வேறு கருத்துக்கள், இந்த அரசினுடைய கொள்கைகளைச் சில நேரங்களிலே குறைத்துச் சொல்வதாக இருந்தாலும், அல்லது அவைகளுக்கு மாறுபட்டவைகளாக இருந்தாலும், வேறுபட்டவைகளாக இருந்தாலும், சில நேரங்களிலே முரண்பட்டவைகளாக இருந்தாலும், அவைகளைப் புறக்கணிக்காமல் எண்ணிப்பார்த்துச் சீர்தூக்கி சிந்தித்துச் செயல்படுவதிலே நாங்கள் மெத்த நிதானத்தைக் காட்டுவோம் என்ற உறுதி மொழியினை மாத்திரம் இந்த அவையிலே நான் தெரிவித்துக் கொள்ளப் பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

(தொடர்ந்து முதல்வர் அவர்கள் சட்டமன்றத்தில் பேசிய போது வெள்ளத்துயர்தடுப்பு, விவசாயிகள் பிரச்சினை, மின்வெட்டு ஏனைய கருத்துக்களை புள்ளி விவரங்களுடன் எடுத்துக் காட்டிப் பேசினார்கள்.)

CONNEMARA PUBLIC LIBRARY
25 FEB 1973
MADRAS

CONNEMARA PUBLIC LIBRARY
25 FEB 1973
MADRAS

தமிழரசு

16—2—1973 இதழின்

இலவச இணைப்பு

195551

V,3·211'N73t
31L3

Pages: IV + 51
25-2-

தமிழ்நாடு அரசு அச்சகம், சென்னை—1.

3048